

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA

Katedra geografie

Lucie POSPĚCHOVÁ

**Kulturní potenciál rozvoje správního obvodu obce
s rozšířenou působností Nový Jičín**

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Mgr. Miloslav Šerý, Ph.D.

Olomouc 2016

Bibliografický záznam

Autor (osobní číslo):	Lucie Pospěchová (R 130437)
Studijní obor:	Regionální geografie
Název práce:	Kulturní potenciál rozvoje správního obvodu obce s rozšířenou působností Nový Jičín
Title of thesis:	Cultural potential of development of the administrative district of the municipality with extended competence Nový Jičín
Vedoucí práce:	Mgr. Miloslav Šerý, Ph.D.
Rozsah práce:	58 stran, 5 vázaných příloh
Abstrakt:	Bakalářská práce se zaměřuje na rozvoj a kulturní potenciál rozvoje venkovského regionu. V úvodní části se práce věnuje popisu regionu a představuje kulturněhistorický vývoj oblasti. Dále se snaží přiblížit problematiku regionální a lokální kultury s popisem jejich prvků. Charakterizuje nejvýznamnější instituce a organizace s následujícím výčtem nejdůležitějších kulturních akcí v regionu. Závěrečná část obsahuje informace o kulturně zaměřených projektech ve sledovaném území a jejich financování.
Klíčová slova:	kultura, lokální kultura, správní obvod obce s rozšířenou působností Nový Jičín, prostorová analýza, analýza kultury
Abstract:	This thesis focuses on the development and cultural potential of the development of rural region. In the initial section, this thesis deals with the characteristic of the region and presents cultural-historical development of the area. It also aims to elucidate the issue of regional and local culture with description of individual elements of local culture. It characterizes the most important institutions and organizations with the following outline of the most important cultural events in the region. The final part contains information about culture oriented projects in the study area and their funding.
Keywords:	culture, local culture, the administrative district of the municipality with extended competence Nový Jičín, spatial analysis, cultural analysis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a že jsem uvedla veškeré použité zdroje v seznamu použité literatury.

.....

V Olomouci dne

.....

podpis autora

Ráda bych na tomto místě poděkovala vedoucímu bakalářské práce Mgr. Miloslavu Šerému, Ph.D. za odborné rady a cenné připomínky při tvorbě této práce. Děkuji také respondentům za čas věnovaný pro osobní konzultace.

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
Přírodovědecká fakulta
Akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Lucie POSPÉCHOVÁ**
Osobní číslo: **R130437**
Studijní program: **B1301 Geografie**
Studijní obor: **Regionální geografie**
Název tématu: **Kulturní potenciál rozvoje správního obvodu obce s rozšířenou působností Nový Jičín**
Zadávací katedra: **Katedra geografie**

Z á s a d y p r o v y p r á c o v á n í :

Cílem bakalářské práce je zhodnocení kulturního potenciálu rozvoje správního obvodu ORP Nový Jičín. Součástí práce bude analýza kulturních událostí daného regionu a zhodnocení institucí podílejících se na kulturním rozvoji. Práce bude také obsahovat analýzu čerpání dotačních prostředků pro oblast kultury, jejich využití v minulosti, popřípadě možnost využití do budoucna. Metodicky bude práce vycházet z rozhovorů s činiteli v oblasti kultury v daném regionu, dále z využití dostupných agregovaných dat a rešerše relevantní literatury.

Rozsah grafických prací: Podle potřeb zadání

Rozsah pracovní zprávy: 5 000 - 8 000 slov

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

HEŘMANOVÁ, Eva a Pavel CHROMÝ. Kulturní regiony a geografie kultury: kulturní realie a kultura v regionech Česka. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2009, 348 s. ISBN 978-80-7357-339-3.

PATOČKA, Jiří a Eva HEŘMANOVÁ. Lokální a regionální kultura v České republice: kulturní prostor, kulturní politika a kulturní dědictví. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2008, 199 s. ISBN 978-80-7357-347-8.

WOKOUN, René, ed., MATES, Pavel, ed. a COGAN, Rudolf. Management regionální politiky a reforma veřejné správy. Praha: Linde, 2006. 351 s. ISBN 80-7201-608-3.

WOKOUN, René. Regionální rozvoj a jeho management v České republice. Vyd. 1. Praha: Oeconomica, 2007, 244 s. ISBN 978-80-245-1301-0.

BLAŽEK, Jiří a David UHLÍŘ. Teorie regionálního rozvoje: nástin, kritika, implikace. Vyd. 2., přeprac. a rozš. Praha: Karolinum, 2011, 342 s. ISBN 978-80-246-1974-3.

PERLÍN, R., KUČEROVÁ, S., KUČERA, Z. (2010): Typologie venkovského prostoru Česka. Geografie, 115, č. 2, s. 161187. (VaV WD01-01-07-1, VZ MSM 0021620831).

Folklor: časopis Folklorního sdružení ČR

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Miloslav Šerý

Katedra geografie

Datum zadání bakalářské práce: 18. června 2015

Termín odevzdání bakalářské práce: 30. dubna 2016

L.S.

prof. RNDr. Ivo Frébort, CSc., Ph.D.
děkan

doc. RNDr. Zdeněk Szczyrba, Ph.D.
vedoucí katedry

V Olomouci dne 18. června 2015

OBSAH

1	ÚVOD A CÍLE PRÁCE	9
2	METODY ZPRACOVÁNÍ	11
3	REŠERŠE ODBORNÉ LITERATURY	12
4	VYMEZENÍ ÚZEMÍ	13
4.1	Charakteristika rurálního regionu	16
5	KULTURNĚHISTORICKÝ VÝVOJ	17
6	LOKÁLNÍ A REGIONÁLNÍ KULTURA	21
6.1	Prvky lokální kultury	22
6.1.1	Hmotné prvky	22
6.1.2	Nehmotné prvky	30
6.2	Významné instituce a organizace kultury.....	36
6.3	Kulturní akce v regionu.....	38
7	PROJEKTY ZAMĚŘENÉ NA REGIONÁLNÍ A LOKÁLNÍ KULTURU A JEJICH FINANCOVÁNÍ	41
7.1	Přehled projektů realizovaných místními akčními skupinami v programovém období 2007–2013.....	42
7.2	Současné významné projekty	43
8	DISKUZE ZJIŠTĚNÝCH POZNATKŮ	45
9	ZÁVĚR	47
10	SUMMARY	49
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	50
PŘÍLOHY		

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

ČSÚ	Český statistický úřad
EU	Evropská unie
MAS	Místní akční skupina
MK	Ministerstvo kultury
MKSNJ	Městské kulturní středisko v Novém Jičíně
MPR	Městská památková rezervace
NIPOS	Národní informační a poradenské středisko pro kulturu
NPÚ	Národní památkový ústav
NS MAS ČR	Národní síť Místních akčních skupin České republiky
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
RIS	Regionální informační servis
SDH	Sbor dobrovolných hasičů
SO ORP	Správní obvod obce z rozšířenou působností
SVČ	Středisko volného času
ZUŠ	Základní umělecká škola

1 ÚVOD A CÍLE PRÁCE

Regionální rozvoj se skládá z různých aspektů, např. ekonomických nebo sociálních. Tato bakalářská práce se jím však bude zabývat z hlediska kulturního potenciálu. Hlavní otázkou tedy je, jak kultura působí na rozvoj daného území a jaký má vůbec potenciál pro rozvoj regionu.

Bakalářská práce se zaměřuje na kulturní potenciál rozvoje ve správním obvodu obce s rozšířenou působností (dále jen SO ORP) Nový Jičín. Jedná se o oblast, do níž patří především obce venkovského charakteru, celkově tedy pracujeme s rurálním regionem, proto součástí práce bude definice či vymezení tohoto typu regionu a stručná charakteristika oblasti. Význam studia tohoto typu regionu spočívá ve zjištění, zda tento typ regionu má potenciál k rozvoji, a to nejen v oblasti kultury. Teoretická část přibližuje historickogeografický vývoj v oblasti kultury, konající se kulturní akce, s nimiž úzce souvisí hmotné i nehmotné prvky kultury, a v neposlední řadě instituce podílející se na rozvíjení kultury v tomto regionu. V analytické části se práce věnuje analýze rozhovorů s dotazovanými, kteří se nějakým způsobem podílí na rozvoji kultury v dané oblasti, přičemž tyto poznatky budou zakomponovány v jednotlivých kapitolách. Následná a zároveň poslední část se zabývá čerpáním financí či dotací pro realizaci projektů v oblasti kultury.

Řešené téma spadá především do oboru kulturní geografie, která je poměrně mladou vědní disciplínou, tudíž téma nebylo v minulosti tolik řešeno. Proto důvodem zpracování tohoto tématu je zájem o hlubší poznání problematiky potenciálního rozvoje kultury, přičemž jde o zachycení poznatků zjištěných jak z dostupné literatury, tak od aktérů zahrnutých do výzkumu. Dalším důvodem výběru tématu je fakt, že pro tento region nebyla dosud vypracována žádná podobná práce, která by se tématem zabývala podrobněji. Pouze strategické dokumenty Nového Jičína a místních akčních skupin (dále jen MAS) nastiňují základní informace o kultuře (kulturní akce a organizace, velmi stručně pak kulturní památky), avšak nepopisují téma detailněji.

Cílem bakalářské práce je zjištění, zda a do jaké míry se podílí kultura na rozvoji správního obvodu ORP Nový Jičín, a jestli má možnost se dále rozvíjet. Záměrem celé práce tudíž bude zodpovězení tří výzkumných otázek, jejichž odpovědi budou obsahovat poznatky nejen z uvedených zdrojů (knižní, internetové, strategické dokumenty, statistická data), ale i z řízených rozhovorů, na základě kterých poté bude vyvozeno jakési stanovisko. První otázka bude zaměřena na kulturněhistorický vývoj, konkrétně jak se území vyvíjelo. Především nás ale zajímá kde, a jak vznikaly, a jak se dále vyvíjely objekty a památky ve zkoumaném území, popř. jak tento vývoj ovlivnil stav památek, a současné dění v kulturním životě. Další otázkou a nedílnou součástí

práce bude charakteristika hmotných a nehmotných prvků nejen lokální, ale i regionální kultury a dále pak zhodnocení nejdůležitějších organizací a institucí podílejících se na kulturním rozvoji. Třetí otázku bude nutné zaměřit na to, jaké typy projektů jsou v rámci kultury a jejího rozvoje realizovány, jak jsou projekty financovány a v neposlední řadě, jaké jsou dopady projektů zaměřených na regionální kulturu na rozvoj regionu. Odpověď tedy bude zahrnovat informace o projektech, o zdrojích finančních prostředků a dotací nejen z národních fondů, ale i z fondů EU připadajících na kulturní akce a události či projekty v oblasti kultury v daném regionu.

Hlavním zdrojem informací pro tuto práci byly kromě relevantní literatury i strategické dokumenty a územní plány jednotlivých obcí SO ORP Nový Jičín. Oporou byly také webové stránky daných obcí. Metodicky bude práce vycházet z rozhovorů s činiteli podílejících se na rozvoji kultury v tomto regionu. Část práce také doplňovala data z Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu (dále jen NIPOS), data z Národního památkového ústavu (NPÚ).

2 METODY ZPRACOVÁNÍ

Bakalářská práce byla sepsána na základě rešerše odborné literatury k tématu kultury a k zájmovému území. Oporou práce byly rovněž strategické dokumenty zkoumané oblasti a uvedené webové stránky. Pro vypracování charakteristiky území byla mimo odborné literatury použita také dostupná data z Českého statistického úřadu, která mimo jiné sloužila pro velikostní strukturu obcí. Šestá kapitola, *Lokální a regionální kultura*, byla vyhotovena nejen na základě doložené literatury, ale bylo využito právě i webových stránek jednotlivých obcí spadajících do této oblasti. Nápomocná byla i data z Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu (NIPOS), kde byly vyhledány data o návštěvnosti objektů. Pro počet a popis kulturních památek dále bylo využito Památkového katalogu z Národního památkového ústavu (NPÚ). Informace pro poslední kapitolu byly čerpány ze strategických dokumentů místních akčních skupin, z webových stránek Národní sítě Místních akčních skupin České republiky a také z internetové stránky Regionální informační systémy, která nám poskytuje data o projektech Evropské unie.

Shromáždění informací proběhlo nejen na základě uvedené odborné literatury, ale i na základě zodpovězených otázek, které byly položeny aktérům podílejících se na rozvoji kultury v tomto regionu. Informace získané na základě komunikace s danými činiteli byly zaříděny do jednotlivých kapitol. Tato komunikace probíhala konkrétně s kastelánem hradu Starý Jičín, panem Arnoštem Pokorným a také s ředitelem SVČ Fokus Nový Jičín, Martinem Jakůbkem. Diskuze mi byla umožněna i s bývalým starostou Nového Jičína, rodákem a předsedou Klubu rodáků přátel Nového Jičína, Pavlem Wesselym. Oporou byla rovněž emailová nebo telefonická komunikace, při které respondenti (většinou členové zastupitelstev obcí) poskytli potřebné informace.

K vytvoření této práce bylo využito také vlastních zkušeností. Např. zdrojem informací pro pátou a šestou kapitolu mi byla přednáška, týkající se architektonického díla Otto Thienemanna, o které mě informoval právě pan Wessely a kterou jsem v Novém Jičíně absolvovala.

Pro lepší interpretaci získaných poznatků byly zhotoveny mapové podklady. Ty byly pro tuto práci vytvořeny v programu ArcMap 10.2 od společnosti ESRI. Jako podkladová data sloužily vektorové vrstvy z volně přístupné databáze ArcČR 500 od společnosti ARCDATA PRAHA s. r. o. Tabulky byly pro účely práce zhotoveny v programu Microsoft Excel a text sepsán v Microsoft Word.

3 REŠERŠE ODBORNÉ LITERATURY

Problematikou kulturního potenciálu a rozvoje se zabývá řada autorů hlavně v dnešní době, jelikož jde o poměrně mladou disciplínu. Řešené téma spadá zejména do oboru kulturní geografie, která nemá výsadní postavení mezi jinými obory socioekonomické neboli humánní geografie.

Na začátku práce však bylo nutné vyhledat literaturu, která se zabývá charakteristikou daného území. Fyzicko-geografická charakteristika oblasti byla popsána na základě publikací Weissmannové a kol. (2004) a Kramoliše a kol. (1996.) Práce pojednává o kulturním potenciálu rurálního regionu, tedy venkovského regionu, proto je nezbytné tento typ regionu definovat. Vymezení venkova, charakteristiku a vývoj českého venkova obsahuje článek Perlína (2009). Typologie a definice venkovského prostoru i z hlediska potenciálu rozvoje je popsána v článku Perlína, Kučerové a Kučery (2010). Tímto tématem se ve svém odborném článku také zabývá Hruška (2014), který dále popisuje složitost a komplexnost pojmu venkov. Vymezení venkovských prostorů jsme ověřovali také v publikaci vydané společností GaREP (2009).

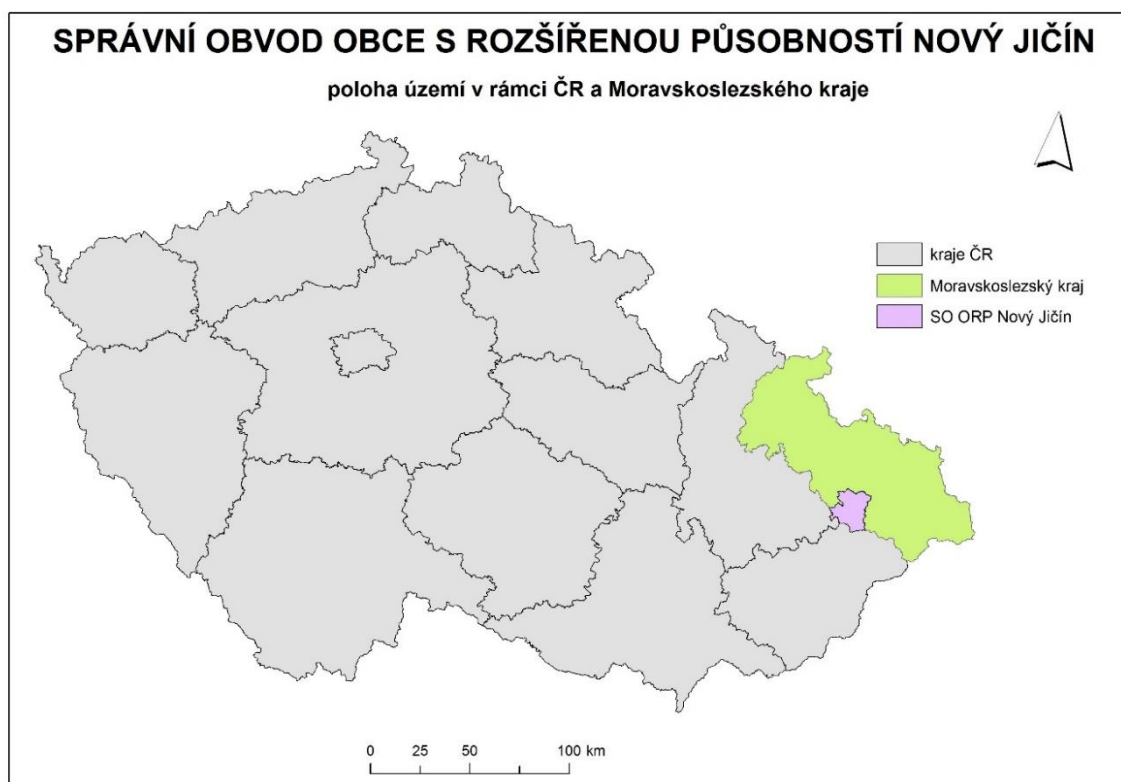
Zdrojem dat pro kapitolu zabývající se kulturněhistorickým vývojem byly knihy vztahující se k historii daného regionu. Jedná se o díla: Turek (2014), Kramoliš a kol. (1996), Otto a kol. (1963), Gavendová a kol. (1996), Bartoš a kol. (1995), Jurok a kol. (1998) a Jurok (2011). Některé z těchto publikací byly využity i v následující části práce, kde bylo využito dále knihy o historickém a současném Novém Jičíně, kterou sepsal Chobot a kol. (2010).

Kulturu jako takovou, kulturní dědictví, charakteristiku či rozmístění kulturně-historického potenciálu regionu nebo např. kulturní regiony a etnografické oblasti řeší Heřmanová, Chromý a kol. (2009). Za další literaturu, zásadní pro tvorbu této práce lze považovat dílo Patočky a Heřmanové (2008), kde definují pojmy spjaté s kulturou, jako jsou kulturní politika, kulturní infrastruktura, kulturní instituce nebo kulturní potenciál apod. Kniha se zabývá rovněž lokální kulturou a jejími hmotnými a nehmotnými prvky, přičemž toto dělení bylo použito v šesté kapitole této práce. Kulturněhistorický potenciál ve třech odlišných regionech popisuje ve svém článku (2011) a diplomové práci Rudová, kde k jeho existenci a intenzitě výskytu použila vlastní výzkumnou metodu.

K vypracování práce byly nápomocny i strategické dokumenty Nového Jičína a ORP Nový Jičín a dále také strategické dokumenty místních akčních skupin.

4 VYMEZENÍ ÚZEMÍ

Správní obvod obce s rozšířenou působností Nový Jičín se nachází v Moravskoslezském kraji (obr. 1), spadá do něj 16 obcí (obr. 2) a celkem 37 katastrálních území (ÚAP ORP Nový Jičín [online], 2014).

Obr. 1 Lokalizace SO ORP Nový Jičín v rámci ČR a Moravskoslezského kraje

Zdroj: ArcMap, ARCDATA PRAHA, SO ORP Nový Jičín 2016, vlastní zpracování

Ve správním obvodu žilo k 1. 1. 2015 celkem 48 483 obyvatel na ploše 275,4 km² (ČSÚ, 2016). Průměrná hustota zalidnění tak činí 176 obyvatel na 1 km², což představuje nadprůměr celorepublikové hodnoty (133,6 obyv./km²). Pouze jedné obci je přidělen statut města a to Novému Jičínu, který je nejen okresním městem, ale také od roku 2003 centrem SO ORP Nový Jičín a můžeme jej označit za turistické a kulturní centrum. Město Nový Jičín se skládá z šesti městských částí (Bludovice, Kojetín, Loučka, Nový Jičín, Straník, Žilina), s nimiž mělo k 1. 1. 2015 dohromady 23 639 obyvatel, což tvoří 48,76 %, tedy téměř polovinu obyvatelstva správního obvodu. Zajímavou informací je, že ve správním obvodu ORP se nenachází žádná obec, která by měla méně než 500 obyvatel (tab. 1).

Tab. 1 Počet obyvatel, rozloha a hustota zalidnění v obcích SO ORP Nový Jičín k 1. 1. 2015

Název obce	Počet obyvatel	Rozloha (km ²)	Hustota zalidnění (obyv./km ²)
Bartošovice	1 670	24,1	69,2
Bernartice nad Odrou	969	9,6	101,2
Hladké Životice	966	15,9	60,7
Hodslavice	1 717	10,8	158,3
Hostašovice	773	9,3	83,4
Jeseník nad Odrou	1 939	28,9	67,0
Kunín	1 875	17,1	109,5
Libhošť	1 635	8,2	199,5
Mořkov	2 512	10,7	234,4
Nový Jičín	23 639	36,5	647,3
Rybí	1 225	9,0	135,9
Sedlnice	1 457	13,7	106,2
Starý Jičín	2 785	33,7	82,7
Suchdol nad Odrou	2 598	23,0	113,0
Šenov u Nového Jičína	2 111	15,6	135,1
Životice u Nového Jičína	612	9,1	67,5
SO ORP Nový Jičín	48 483	275,4	176,0

Zdroj: ČSÚ 2016, vlastní zpracování

Nejméně obyvatel poté žije v Živicích u Nového Jičína, a to 612. Naopak jedinou obcí, která má nad 3 000 obyvatel, je město Nový Jičín. Rozlohou nejmenší obcí, která se na základě referenda odtrhla od Nového Jičína až v roce 2011 a stala se tak samostatnou, je Libhošť. Nejvyšší hodnotu hustoty zalidnění má Nový Jičín, 647,3 obyv./km² a naopak nejmenší Hladké Životice, 60,7 obyv./km².

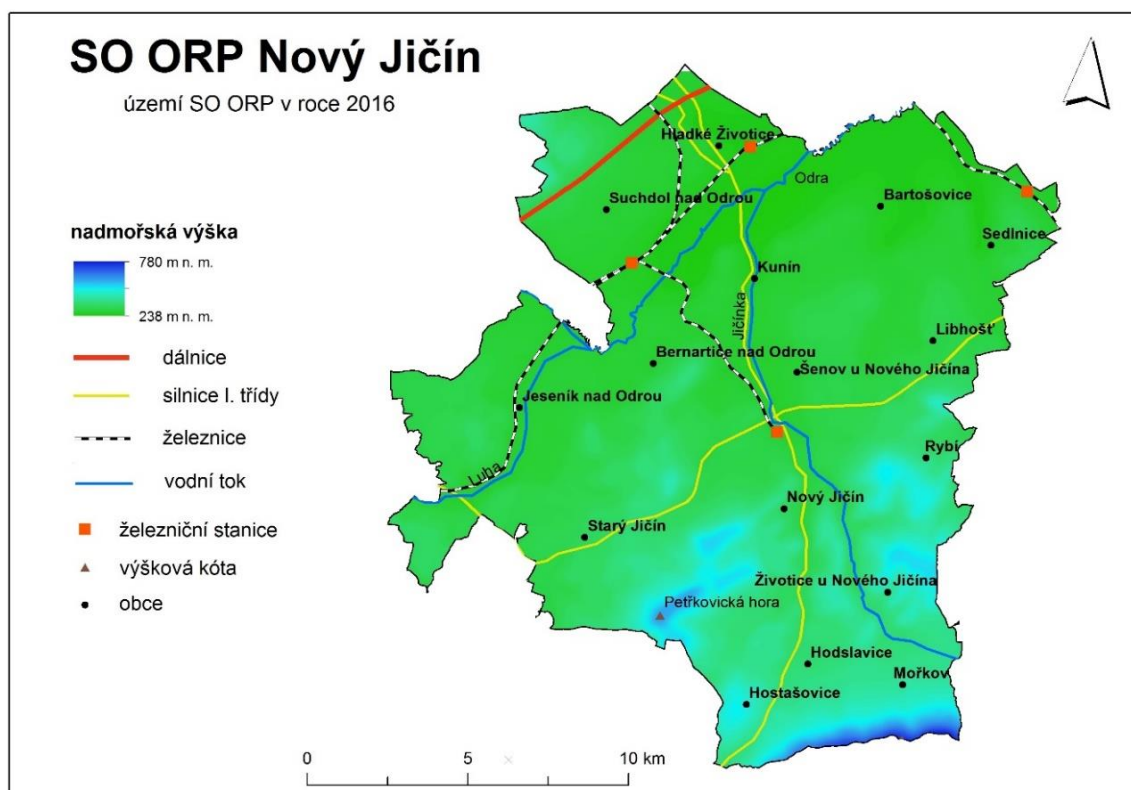
Z geomorfologického hlediska se území správního obvodu rozprostírá od Nízkého Jeseníku, kde je region zastoupen Vítkovskou vrchovinou, přes Moravskou bránu až k Vnějších Západním Karpatům. Proto je ráz krajiny relativně odlišný. Severní oblast je nížinatá a jižní část zastupuje podhůří Beskyd. Jedná se tedy o dva geomorfologické systémy: Hercynský systém, který je zastoupen celkem Nízký Jeseník, zaujímající severní část oblasti, a Alpsko-Himalájský systém, pokrývající zbylou většinu správního obvodu (Kramoliš a kol., 1996).

Oblast spadá především do povodí řeky Odry, proto hlavními vodními toky jsou přítoky Odry, a sice řeky Luha a Jičínka s jejich přítoky (Zrzávka, Grasmanka). Pouze v jihozápadní části patří k povodí Bečvy. Vodní toky, respektive vodní plochy zde nejsou zastoupeny příliš řekami, nýbrž potoky (např. Husí potok, protékající Hladkými Živicemi, říčka Sedlnice, Bartošovický potok aj.). V SO ORP Nový Jičín se nachází několik poměrně důležitých vodních nádrží a rybníků.

Mezi nejznámější a největší patří vodní nádrž Kacabaja u Hodslavic, která má ochrannou funkci před záplavami, nádrž Kletné u Suchdola nad Odrou nebo Čerták v městské části Nového Jičína. Z rybníků můžeme jmenovat rybníční soustavu v Bartošovicích a rybník v Jeseníku nad Odrou náležící do CHKO Poodří (Weissmannová a kol., 2004).

Značná část zájmové oblasti je součástí CHKO Beskydy, vyznačující se původními pralesy s typickými porosty a CHKO Poodří, kde unikátem jsou zejména meandry řeky Odry a mokřady. Vyhlášeny jsou zde rovněž přírodní parky Oderské vrchy a Podbeskydí.

Region se pyšní nejen přírodními památkami, ale i kulturními, do nichž řadíme zámky, hrady, muzea, památníky apod. Turistický ruch tak obstarává např. zámek v Bartošovicích, zámek v Kuníně, historické Masarykovo náměstí a Žerotínský zámek v Novém Jičíně, zřícenina hradu Starý Jičín a samozřejmě mnoho dalších.

Obr. 2 Mapa SO ORP Nový Jičín

Zdroj: ArcMap, ARCDATA PRAHA, SO ORP Nový Jičín 2016, vlastní zpracování

4.1 Charakteristika rurálního regionu

Protože se práce zabývá kulturním potenciálem rozvoje rurálního, tedy venkovského regionu, je třeba tento typ regionu definovat. Definice a přesné vymezení však není jasné a není legislativně pevně stanoveno, přes to se ale pro vymezení venkovského prostoru používá několik kritérií, jako je např. počet obyvatel do 2 000 popř. 3 000. Perlín ve svém článku (2009) vymezuje venkovský prostor jako území s hustotou zalidnění do 100 obyv./km². Dle OECD je limitní hodnotou hustoty zalidnění pro venkovské regiony dokonce 150 obyv./km² (Binek a kol., 2009).

Na základě nového zákona o obcích („*Obec, která má alespoň 3 000 obyvatel, je městem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády.*“) se populační hranice pro vymezení venkovských sídel prosazuje s počtem 3 000 obyvatel (Hruška, 2014).

Také Perlín, Kučerová a Kučera (2010) se pro vymezení venkovských obcí řídí populačním kritériem, kdy horní hranicí je právě 3 000 obyvatel, obec s počtem obyvatel nad 3 000 obyvatel je poté označována městem. Protože kromě města Nový Jičín žádná obec ve správním obvodu nepřesahuje tuto hranici, můžeme okolí či okolní obce Nového Jičína považovat za venkovské.

Venkovský prostor v České republice není homogenní a rozlišují se tak základní typy venkova podle potenciálu jeho rozvoje. Dle tohoto rozlišení venkovského prostoru sledované území patří do kategorie *Vybavený moravský venkov* (Perlín, Kučerová a Kučera, 2010). V této kategorii je typickým znakem velká vybavenost obcí technickou infrastrukturou a veřejnými službami. Za *Vybavený moravský venkov* lze považovat takovou oblast, jejíž rozvojový potenciál je s ohledem na vybavenost obcí a socio-kulturní faktory rozvoje velmi příznivý, její ekonomická specializace je však poměrně nejednoznačná (Perlín, Kučerová a Kučera, 2010).

5 KULTURNĚHISTORICKÝ VÝVOJ

Zkoumaná oblast měla podobu tří panství: Starojičínské panství, jehož součástí byly osady Starý Jičín, Bartošovice, Bernartice, Hostašovice, Jeseník, Kunín, Šenov, Žilina a později k němu byla přidána i osada Nový Jičín. První vlastnictví tohoto panství je zaznamenáno u pánů z Pňovic (příbuzní s rodem Žerotínů). Druhé panství, Fulnecko-Bílovecké, pravděpodobně založili páni z Lichtenburka a ze zkoumaného území zahrnovalo obce Hladké Životice a Suchdol nad Odrou. Třetím a nejmladším panstvím je panství Štramberské, do kterého se řadily Hodslavice, Libhošť, Mořkov a Rybí. Štramberské panství již od počátků vlastnili páni z Kravař, později při rozdělování žerotínského majetku bylo ale sloučeno s panstvím novojičínským (Kramoliš a kol., 1996).

Jako panství se území označovala až do roku 1848, kdy došlo ke změně územněsprávní organizace a vznikly politické a soudní okresy (Bartoš a kol., 1995).

Významnou strážní funkci měl Starojický kopec. Chránil stezky, které tudy vedly, např. tzv. jantarovou stezku, která vedla od Jadranu k Baltskému moři. Na konci 12. století byl na kopci vystaven pohraniční hrad, pod kterým vznikala osada slovanského původu (dnes Starý Jičín) s kostelem sv. Václava (Jurok a kol., 1998).

Za vznikem Nového Jičina stojí patrně německá kolonizace, přičemž město vznikalo koncem 13. století na křižovatce obchodních cest a stalo se hospodářským střediskem panství, jehož správním centrem byl ale hrad Starý Jičín. Dílem této německé kolonizační činnosti byly dále osady Dub a Heřmanice (části dnešního Starého Jičina) a také části dnešního Jeseníku nad Odrou: Hůrka, Polouvsí, Blahutovice (Kramoliš a kol., 1996).

V okolí Starojického hradu postupně vznikaly spojováním cest s okolními cestami nové kolonizační osady, které se staly součástí panství. Na počátku 14. století získal Starojičínské panství včetně hradu společně s městem Nový Jičín šlechtic rodu pánů z Kravař (Turek, 2014). Z tohoto období pochází i původní podoba zámku a kamenné hradby v Novém Jičíně, které byly postaveny na konci 14. století a jejichž zbytky, konkrétně Farskou baštu, můžeme najít v centru i dnes. V samotném Novém Jičíně vznikl dále filiální¹ kostel Nejsvětější Trojice a farní kostel Nanebevzetí Panny Marie, který byl později chráněn Farskou baštou. V tomto období vyrůstaly také v sousedních obcích Nového Jičina kostely, např. v Šenově kostel sv. Martina nebo

¹ Vedlejší (=dceřiný) kostel v rámci farnosti, kde centrem je kostel farní

v Libhošti farní kostel sv. Jakuba. Páni z Kravař ovládali toto území až do r. 1434. Dodnes se tak území označuje jako Kravařsko (Jurok, 2011).

V 15. století ve vesnici Kunín stávala středověká kamenná tvrz, kterou koupili hrabata z Harrachu a pravděpodobně v 17. století byla přestavěna na malý zámek. V 30. letech 18. století pak byl přestavěn na barokní zámek dnešní podoby. Dnes se Kunínský zámek označuje za jednu z nejvýznamnějších barokních staveb Severní Moravy (Gavendová a kol., 1996).

Sedlničtí z Choltic odkoupili ves Bartošovice, kde stávala gotická tvrz dokonce z 15. století. Sedlničtí tvrz přestavovali do renesančního stylu. Později však statek odprodali rodu Podstanských a ten ho měl v majetku údajně 150 let. Tento moravský rod prováděl na zámku ještě několik úprav. Dokonce nechali opodál přistavět malý tzv. „lovecký zámek“, který později sloužil jako farní budova. Součástí zámku se stal např. i pivovar a konírna, tyto části byly ale bohužel zrušeny. V roce 1994 se zámek stal majetkem obce a v r. 1999 byl i se zámeckým parkem vyhlášen kulturní památkou (Gavendová a kol., 1996).

Během 15. století měl hrad na Starém Jičíně držitelů několik (Páni z Cimburka, Boskovic aj.), avšak důležitým se stalo 16. století, kdy se majitelem celého panství s Novým Jičínem stal rod Žerotínů. Husitská reformace probíhající od roku 1419 zasáhla pouze Nový Jičín. Dle Juroka (2011) město s převážně německým obyvatelstvem bylo v roce 1427 vypáleno a vyvražďeno. O jeho obnovu se ale následně postaral právě rod Žerotínů a k počestění města pak došlo na konci 15. století.

Žerotínové během svého působení získali také Štramberské panství, oddělili Nový Jičín od Starojičínského panství a připojili k Novému Jičínu několik obcí. Za vlády tohoto rodu došlo rovněž k několika změnám stavebním, a sice v Novém Jičíně, jako je přebudování původní gotické tvrze na renesanční zámek nebo ke změnám na náměstí. Do 16. století byly totiž měšťanské domy na náměstí v Novém Jičíně dřevěné, avšak po požáru v roce 1503 na jejich místo byly vystavěny domy barokní a renesanční. Ty byly ale také zničeny požárem a další výstavba byla poznamenána klasicismem a historismem. Jedním z měšťanských domů byla a stále je radnice, která již v té době představovala sídlo představitelů města. K budově radnice byla na počátku třicetileté války dostavena radniční věž. Žerotínové nechali rovněž vystavit podloubí na všech čtyřech stranách náměstí, které se uchovalo dodnes (Gavendová a kol., 1996).

O majetnictví hradu Starý Jičín a celého panství rod Žerotínů přišel během třicetileté války. Nadále byl hrad na Starém Jičíně v rukou ještě několika rodů, avšak žádný z nich se nestaral o jeho zachování a tak se s postupem času z hradu stala zřícenina (Turek, 2014).

Důležitým okamžikem pro město bylo 16. století, kdy se ve městě začalo rozvíjet soukenictví. To se ve své době stalo nejsilnějším řemeslem a ekonomicky tak město bohatlo. Bylo hospodářsky tak silné, že v 50. letech odkoupilo od Žerotínů celé panství (Kramoliš a kol., 1996).

Počátkem 18. století byla zahájena výstavba zámku i v Jeseníku nad Odrou na místě vodní tvrze, která padla do rukou nejspíše pánům z Wittenu. Přistavěn byl i rybník a malý pivovar, který byl v provozu pouze do konce 19. století. Ve stejné době byla vystavena dominanta Novojičínského náměstí, morový sloup, který měl město chránit před dalšími epidemiemi, které do té doby město postihly již třikrát.

Významnou osobností, která Nový Jičín navštívila, byl generál Laudon. Generál se ubytoval v jednom z měšťanských domů a při své návštěvě zde zemřel, proto dům nacházející se na rohu náměstí, dnes nese název Laudonův dům (Otto a kol., 1963).

Významným momentem byl počátek 19. století, kdy se v Novém Jičíně do popředí dostala výroba klobouků. Touto výrobou se zde zabývaly 3 firmy, v čele s nejvýznamnější firmou Hückel. Tyto tři firmy se později sloučily do jednoho podniku – Tonak (TOvárna NA Klobouky), který se tímto řemeslem zabývá od roku 1945 dodnes (Jurok a kol., 1998).

Pro potřebu bydlení podnikatelské rodiny Hückelů tak byly architektem Thienemannem vystaveny v letech 1880–1882 rodinné vily na okraji Nového Jičina. Dnes jsou tyto kulturní památky tzv. Hückelovy vily ve zchátralém stavu a jsou ohroženými památkami. Město, které je v březnu 2016 odkoupilo, se vynasnaží o jejich rekonstrukci.

V 80. letech 19. století bylo stejným architektem také vystaveno dnešní Beskydské divadlo, které mělo v té době funkci Německého spolkového domu se zahradní restaurací.

Již před 1. světovou válkou byla značná část obyvatelstva německá a právě v tomto období se začaly projevovat národnostní rozdíly. Po válce se území stalo součástí nově vzniklé Československé republiky, což Němci neuznávali a i nadále se snažili o zachování německého rázu. Od roku 1938 až do konce 2. světové války byl Nový Jičín a některé okolní obce dokonce součástí Německa. Pouze pár okolních obcí zůstalo neobsazených: Hodslavice, Hostašovice, Mořkov a části dnešní obce Starý Jičín (Kramoliš a kol., 1996).

Je zřejmé, že v první polovině 20. století zde sídlilo také židovské obyvatelstvo, které bylo nuceno město opustit v roce 1939. Židovskou kulturu připomíná budova synagogy v Novém Jičíně z roku 1908, která byla ale vypleněná Němci v roce 1938 (Jurok a kol., 1998).

Válka však region výrazně nepostihla, nedošlo tedy k žádnému zásadnímu ničení a bombardování budov nebo staveb. Poničen byl údajně pouze zámek v Kuníně na konci 2. sv. v.

sovětským vojskem. Následně byl Nový Jičín s okolními obcemi osvobozen Rudou armádou (Kramoliš a kol., 1996).

Dle Juroka a kol. (1998) si Nový Jičín do dnešních dnů uchoval pravidelné historické jádro, pro svou jedinečnost a zachování dalším generacím prohlášené Ministerstvem školství a kultury v roce 1967 za památkovou rezervaci.

6 LOKÁLNÍ A REGIONÁLNÍ KULTURA

Následující kapitola se zabývá především částí lokální kultury, nicméně některé její prvky a s tím související kulturní akce mají regionální, dokonce až nadregionální charakter, tzn., že z hlediska cestovního ruchu přitahují širokou veřejnost. Na regionálním rozvoji se často podílí instituce a příspěvkové organizace, které pořádají největší akce v regionu nebo se na nich předně podílí. Popis těchto prvků bude popsán v závěru této části.

Nejdříve je třeba definovat kulturu jako takovou, abychom mohli vymezit pojmy lokální a regionální kultura. Dle Patočky a Heřmanové (2008) lze za kulturu označit vše, co bylo vytvořeno za historie lidstva, kdy se jedná o materiální nebo duchovní statky, které uspokojují společenské nebo individuální potřeby člověka. Velmi stručně a jasně můžeme říct, že lokální kultura se definuje jako kultura v daném místě neboli nějakém ohraničeném území.

Specifickým pojmem v typologii lokální kultury dle místa jejího výskytu je venkovská lokální kultura. Na venkově hraje i v současnosti významnou roli tradiční lidová kultura, s čímž se pojí i větší konzervativnost venkovské lokální kultury (Patočka, Heřmanová 2008).

Patočka a Heřmanová (2008) uvádí, že regionální kultura pak značí schopnost odlišit se od jiných regionálních kultur a její vztah ke konkrétnímu regionu. Lze ji sledovat podle různých atributů jako například regionálně specifické formy života, regionálně hmotné kulturní dědictví, regionální úroveň vzdělanosti nebo např. sociokulturní potenciál apod.

Pojem kulturní potenciál Patočka a Heřmanová (2008) definují jako dosud nevyužívané nebo jen částečně využívané, nicméně za určitých podmínek využitelné zdroje rozvoje společnosti v oblasti kultury. Jedná se především o možnosti lepšího využití lidského potenciálu a efektivního využívání kulturní infrastruktury.

V souvislosti s prostorovým rozmístěním hmotných i nehmotných prvků budou v této části práce popsány pouze ty nevýznamnější z nich a v případě hmotných prvků ty, které jsou zároveň vyhlášeny kulturní památkou.

6.1 Prvky lokální kultury

Pro obce, města a regiony kultura znázorňuje důležitý faktor diferencovaného rozvoje a to jak jejími hmotnými a nehmotnými složkami, tak různými institucemi a organizacemi nebo kulturními jevy a procesy, popř. kulturní krajinou.

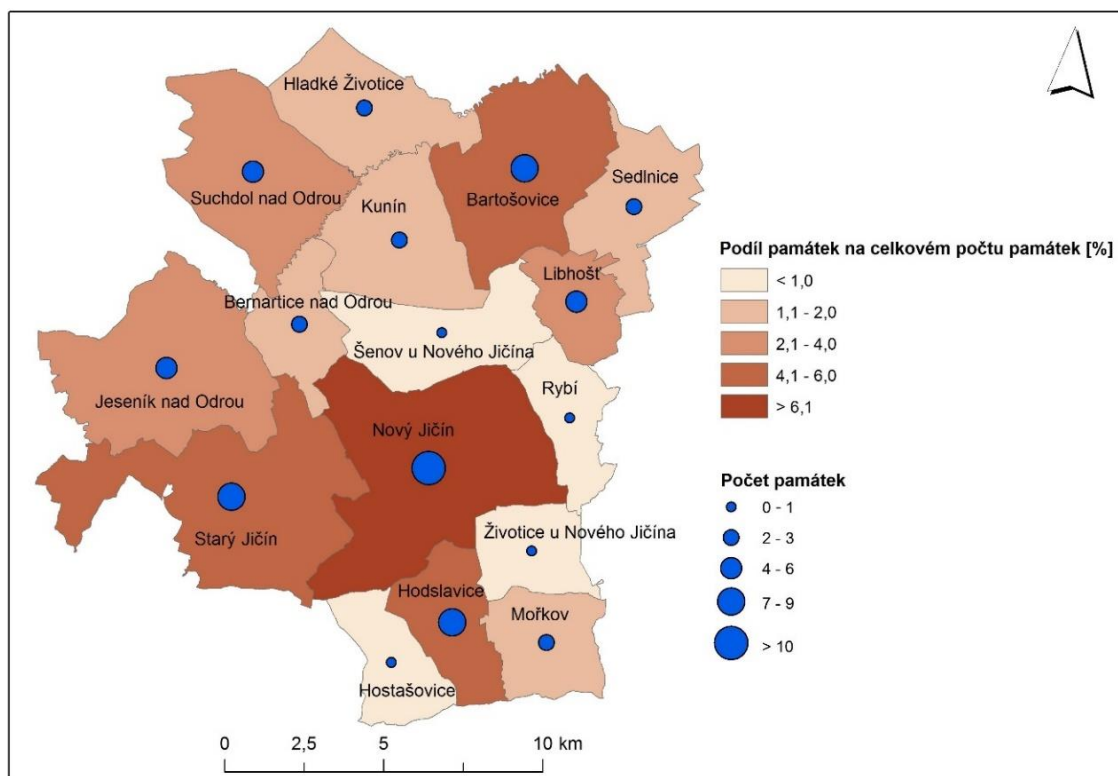
Do hmotných prvků² řadíme skupinu stavebních kulturních památek (panská sídla, sakrální, technické, vojenské nebo funerální památky, městská a lidová architektura) a skupinu s ostatními hmotnými prvky kultury (okrasné zahrady a parky, drobné artefakty, umělecké a uměleckořemeslné památky). Nehmotné prvky tvoří způsob života neboli náboženský a spolkový život, zvyky a tradice a ostatní nemateriální složky, do nichž patří nářečí, osobnosti, folklór aj. (Patočka, Heřmanová, 2008).

Soubor hmotných a nehmotných hodnot lokální kultury je pak definován jako kulturní dědictví. Jedná se o díla a kulturní vztahy, které vznikly v minulosti, ale svým vznikem a významem přispívají k vytváření soudobých kulturních a společenských hodnot (Heřmanová, Chromý, 2009).

6.1.1 Hmotné prvky

Důležité pro cestovní ruch jsou kulturně-historické památky, jejichž prostřednictvím se obeznamuje historie, architektura, technické památky a kultura daného území. Do této skupiny se řadí hmotné prvky, zejména architektonické památky, lidová architektura atp. Nejatraktivnější skupinou však jsou architektonické památky, konkrétně hrady, zámky, sakrální stavby aj. (Heřmanová, Chromý, 2009). Je důležité podotknout, že každý hmotný prvek lokální kultury nemusí být kulturní památkou.

² Hmotnými prvky pro potřeby práce chápeme nemovitě kulturní památky zapsané na seznamu NPÚ

Obr. 3 Údaje o počtu kulturních hmotných památek v obcích SO ORP Nový Jičín
Zdroj: NPÚ 2015, vlastní zpracování v programu ArcMap

Obr. 3 vyjadřuje počet kulturních hmotných památek v jednotlivých obcích správního obvodu a jejich podíl na celkovém počtu kulturních hmotných památek v regionu. Dle památkového katalogu NPÚ se ve zkoumané oblasti nachází celkem 152 hmotných kulturních památek, přičemž sto z nich se vyskytuje v Novém Jičíně (včetně jeho městských částí). Nový Jičín se tak podílí 65,8 % na celkovém počtu kulturních hmotných památek v oblasti. Naopak žádné kulturní památky nejsou vyhlášeny v Hostašovicích a Životicích u Nového Jičína. Jedním z důvodů by mohla být závislost na okolních obcích v oblasti kultury, což potvrzuje zjevná absence vůbec hmotných prvků kultury. V Životicích u Nového Jičína zaznamenáváme chrám sv. Jana Křtitele, který je pouze sakrálním prvkem lokální kultury, nikoli uznanou kulturní památkou. V Hostašovicích pak mluvíme pouze o jediné kapličce. V Rybím se jedná o jedinou kulturní památku, kostel nalezení sv. Kříže (NPÚ [online], 2015).

Panská sídla

Jak již bylo zmíněno, území dříve bylo součástí několika panství, proto bylo zapotřebí vystavit jakási sídla pánů a majitelů panství. Mezi takové patří hrady, zámky, lovecké zámečky, panské dvory a stavby typu tvrzí (Patočka, Heřmanová, 2008).

Na místech většiny zámků v regionu stávaly dříve kamenné nebo vodní tvrze. Ty často odkoupil šlechtický rod a nechal je přestavovat (Gavendová a kol., 1996). Ve sledované oblasti se jedná o 4 zámky, hrad a bývalý lovecký zámeček. Tyto objekty mají regionální až nadregionální význam, proto následuje jejich stručná charakteristika.

Nepřehlédnutelnou atraktivitou v regionu je hrad Starý Jičín, respektive jeho zřícenina, která vyčnívá nad okolím na Starojickém kopci v obci Starý Jičín. Součástí hradu je hradní věž, kde jsou realizovány výstavy, např. výrobků dětí mateřské školy na Starém Jičíně. Na hradním nádvoří se sezónně koná několik kulturních akcí, od šermířských vystoupení po hudební koncerty.

Dnes renesanční trojkřídlý objekt byl vybudovaný během 16. století na místo městského hradu a kamenného domu z 14. století v Novém Jičíně. Během působení pánů z Cimburka prošel hrad několika stavebními úpravami. Největší a nejvýznamnější rozšíření a úpravy ale provedl rod Žerotínů, kdy dříve dvoukřídlý pozdně gotický hrad dostal podobu trojkřídleho až novorenesančního zámku (Gavendová a kol., 1996).

Zámek se tak dnes nazývá Žerotínský a v současnosti zastupuje funkci Novojičínského muzea. Muzeum je známé nejen pro své stálé expozice, ale i pro ty obměnné. Díky stálým expozicím, s počtem 26, zaujímalo 3. - 4. místo mezi muzei a památníky v České republice v roce 2014. Celkový počet výstav byl 50 (z toho 4 putovní), což znamenalo rovněž 3. místo v ČR podle počtu uspořádaných výstav. Mezi nejnavštěvovanějšími muzei se nachází na 11. místě v republice s počtem návštěvníků 177 227 (NIPOS [online], 2015).

Novorenesanční zámek v Bartošovicích je bezpochyby největší dominantou obce a dnes je sídlem Regionu Poodří a MAS Regionu Poodří. Část čtyřkřídleho zámku se věnuje stálé expozici Moravského Kravařska a v současnosti zámek nabízí i možnost ubytování. Součástí areálu je zámecký park, známý pro své památné stromy. Původní lovecký zámeček v Bartošovicích, dnes zrekonstruovaná barokní budova představuje Dům přírody Poodří. Ten slouží jako návštěvnické středisko Českého svazu ochránců přírody.

Sídlo pánů dříve představoval i Kunínský zámek, ve kterém se pořádají rovněž nejrůznější expozice a kulturní akce. Část zámku slouží jako zámecká restaurace a v jeho areálu se konají např. zámecké slavnosti obce a pro region známá Kunínská pouť.

Zámeckou restauraci můžeme také navštívit v bývalém panském sídle, v Jeseníku nad Odrou. Zámecká budova je efektivně využívána k soukromým oslavám, svatbám a rovněž nabízí možnost ubytování.

Dříve zámek stával i v Sedlnicích jako majetek Eichendorfů, ale z původně barokní tříkřídle stavby zbylo jen jedno křídlo, ve kterém je dnes umístěna knihovna (Jurok a kol., 1998).

Městská architektura

Městskou architekturu představují zejména měšťanské domy, významné stavby v jádrech měst, tzn. radnice, městské brány, kašny, věže, podloubí aj. K uchování hodnot těchto objektů a jejich prostředí se často vyhláší městské památkové rezervace nebo městské památkové zóny (Patočka, Heřmanová, 2008).

Významnou atraktivitou je bezpochyby Masarykovo náměstí v Novém Jičíně, které spadá do městské památkové rezervace a vyhrálo ocenění jako nejhezčí náměstí v České republice v roce 2015. Po obvodu tohoto náměstí pravidelného čtvercového půdorysu je vystaveno podloubí a měšťanské domy. Z památkového katalogu NPÚ bylo zjištěno v Novém Jičíně celkem 60 měšťanských domů, přičemž jeden z měšťanských domů má funkci radnice, přes kterou se dá vystoupat na radniční věž (NPÚ [online], 2015). Uprostřed náměstí stojí kašna s morovým sloupem (ten se ale řadí do kategorie uměleckých a uměleckořemeslných památek).

Jedinou kašnou ve správním obvodě, která je kulturní památkou je kašna se sousoším Anděla strážného na náměstí Starého Jičina (Jurok a kol., 1998).

Sakrální památky

Významný prvek nejen městské, ale i venkovské lokální kultury znázorňují sakrální památky, mezi něž se řadí nejen kláštery, kostely, fary, chrámy, baziliky, katedrály, ale například i kříže, zvonice a kapličky (Patočka, Heřmanová, 2008).

V každé obci SO ORP Nový Jičín se nachází minimálně jedna sakrální památka. Nejčastěji se jedná o kostely a kapličky. Nicméně ačkoli minimálně jeden kostel nebo kapličku najdeme téměř v každé obci, zmíníme jen ty významné, případně ty uznané kulturní památkou.

Národním památkovým ústavem je v SO ORP uznáno 17 kostelů kulturními památkami (NPÚ [online], 2015).

Poměrně bohaté na kulturní sakrální památky jsou Hodslavice, najdeme zde 3 kostely. Katolický kostel Božského Srdce Páně, filiální dřevěný kostel sv. Ondřeje z r. 1551 a evangelický kostel s budovou evangelické školy (Gavendová a kol., 1996).

Dominantou městyse Suchdolu nad Odrou jsou dva kostely. Evangelický kostel arkádového stylu, který byl postaven v 50. letech 19. století a katolický kostel Nejsvětější Trojice z počátku 17. století. Pamětihodností zde je rovněž barokní katolická fara z roku 1730. Chráněná kulturní památka, kostel Archanděla Michaela v Sedlnicích byl postaven ve 20. letech 19. století na místo dřevěného kostelíku. Kostel je znám pro památkově chráněné zvony z 16. století. Zachovaný kostel sv. Petra a Pavla se nachází vedle bývalého loveckého zámku v Bartošovicích a je znám pro náhrobní kameny, jakožto chráněnou kulturní památku. Také v Hukovicích, části Bartošovic, je kulturní památkou barokní kostel Navštívení Panny Marie, který byl postaven na místo dřevěného kostelíku v roce 1765. Pozdně empírový chrám Navštívení Panny Marie byl vystaven také v Bernarticích nad Odrou. Chlouba a dominanta obce současnou podobu získala v 19. století. V Bernarticích však převažují spíše kapličky, kterých je tu šest. Žádná z nich ale není prohlášena za kulturní památku (Jurok a kol., 1998).

Technické památky

V kategorii technických památek jsou zařazeny objekty, které mají historickou a technologickou hodnotu. Prezентují tak doklady např. o vývoji těžby, průmyslu a dopravy v daném období. Patří sem tak zařízení mlýnic, kováren, továren a manufaktur, vodní hamry, vodárny, mosty, rozhledny aj. (Patočka, Heřmanová, 2008).

Zajímavé je, že v zájmovém území nenajdeme žádnou rozhlednu, naopak je ale území poměrně bohaté na zařízení mlýnic.

Chráněnou památkou v Libhošti je bývalý větrný mlýn z roku 1842, připomínající holandský typ, který dodnes označuje dominantní prvek obce. Jeho funkce však byla ukončena ještě před vznikem Československa. Vodní mlýn ze 17. století je dochován v Bernarticích nad Odrou. Mlýn využívá řeku Odry a funguje dodnes. Také u Odry v Bartošovicích se zachoval památkově chráněný vodohospodářský areál vodního mlýna se zachovanou mlýnicí z 15. století (Jurok a kol., 1998).

Kulturní infrastruktura

Pojem zahrnuje označení pro objekty sloužící pro poskytování kulturních statků a služeb. Kulturní infrastrukturu konkrétního území tak tvoří materiálně technické zázemí pro možnou realizaci kultury. Patří sem jednak veškeré kulturní domy a centra, místní knihovny, galerie, muzea a kina a jednak i technické vybavení muzeí, galerií a odborných pracovišť (Patočka, Heřmanová, 2008).

Za důležitý objekt v Novém Jičíně považujeme Návštěvnické centrum, které se nachází právě na Masarykově náměstí v Laudonově domě. Tento objekt dnes prezentuje kloboučnickou výrobu, kterou je Nový Jičín známý. Pro připomenutí a zachování tohoto řemesla zde proto byla otevřena další prodejna klobouků. V této budově se rovněž nachází turistické a informační centrum.

Filmovou projekci po celý rok denně zajišťuje kino Květen, jakožto jediné kino v SO ORP Nový Jičín. V letním období tuto možnost nabízí také letní kino situované v parku Smetanovy sady v Novém Jičíně.

O Novojičínském muzeu jsme se zmiňovali již v souvislosti s panskými sídly, nicméně v regionu jsou další dvě poměrně významná muzea. Městys Suchdol nad Odrou disponuje dvěma muzei. V muzeu městyse Suchdol nad Odrou uvidíme výstavu vojenské historie nebo expozici westernovou a dále exponáty, které se vztahují k historii obce. O jeho vznik se zasloužil klub přátel Suchdolu n. O. Druhé muzeum, muzeum Moravských bratří³ se věnuje expozici životu na Kravařsku před několika sty lety. Zaznamenává tedy, jak zde lidé dříve žili a pracovali (Městys Suchdol nad Odrou [online], 2015).

Místo pro konání kulturních akcí, zvané často kulturní dům nebo centrum, se nachází v téměř každé obci správního obvodu. Paradoxem, ale hlavně problémem je, že jedinou obcí, která nemá výhradně určenou budovu pro tyto účely, je město a samotné centrum oblasti, Nový Jičín. Ostatních 15 obcí včetně jejich místních částí má vyhrazeno tyto prostory.

Kulturní a společenský život je často soustředěn v budovách fojtství, což ve středověku představovalo sídlo fojta⁴. Dnes většina těchto fojtství slouží jako restaurace nebo právě jako prostory pro kulturní a společenské dění. Typickým příkladem je budova Fojtství v Libhošti a v Hodslavicích, jenž jsou kulturními památkami (NPÚ [online], 2015).

³ Potomci Jednoty bratrské

⁴ Soudní úředník, rychtář, představený obce (obdoba dnešního starosty)

Umělecké a uměleckořemeslné památky a drobné artefakty

Jedná se o skupinu hmotných objektů, které dle Patočky a Heřmanové (2008) byly vytvořeny buď jako samostatná díla, nebo jako součásti či doplňky k jiným stavbám, tedy objekty, které jsou obvykle těžko přemístitelné, spojené relativně natrvalo s povrchem země. Konkrétně se jedná o pomníky, pamětní desky, zvony, milníky, pranýře, sochy a sousoší, morové sloupy apod.

Hodslavice, známé jako rodiště Františka Palackého, disponují dvěma památkami jeho osoby. Rodný dům Palackého, který byl v roce 1978 vyhlášen Národní přírodní památkou. V jedné z místností domu je možné zhlédnout výstavu vztahující se k životu a dílu Františka Palackého, v druhé pak expozici týkající se celé obce. Před tímto domem byla odhalena v roce 1968 Socha F. Palackého, která byla vystavena na oslavu 170. výročí jeho narození a je vyhlášena Národní kulturní památkou (Jurok a kol., 1998).

Z pomníků vyhlášených kulturní památkou můžeme zmínit pomník J. G. Mendela, který je umístěný v parku Smetanovy sady (dříve Mendlův park) v Novém Jičíně nebo například pomník Rudé armády v Mořkově (Jurok a kol., 1998).

Unikátní historickou památkou je pranýř, který připomíná městské hrdelní právo. Jedná se o jediný pranýř ve sledovaném regionu a vyskytuje se v blízkosti náměstí Starého Jičína (NPÚ [online], 2015).

Tab. 2 Počet hmotných kulturních památek v jednotlivých kategoriích v území

Druhy hmotných prvků	Počet	Podíl na celkovém počtu [%]
panská sídla	5	3,3
městská architektura	62	40,8
sakrální památky	34	22,4
technické památky	4	2,6
kulturní infrastruktura - budovy fojtství	2	1,3
umělecké a uměleckořemeslné památky a drobné artefakty	21	13,8
ostatní hmotné kulturní památky	24	15,8
SO ORP	152	100,0

Zdroj: NPÚ 2015, vlastní zpracování

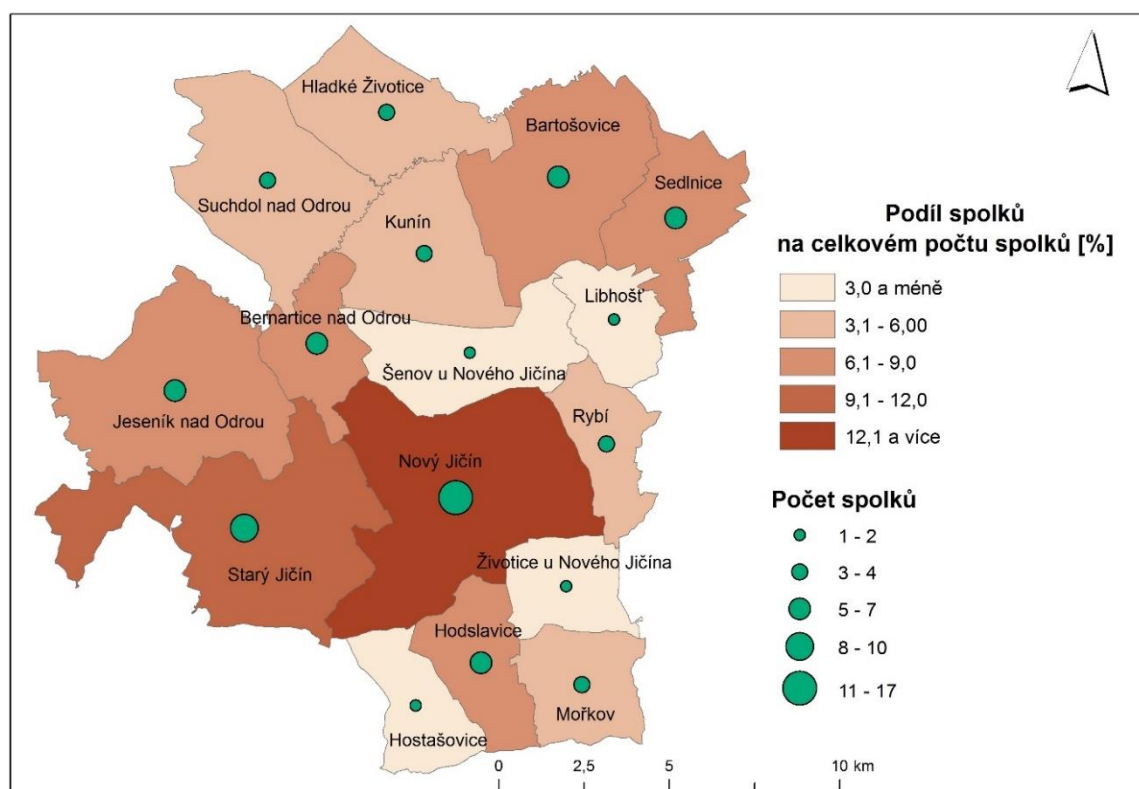
Společným shrnutím této podkapitoly je, že oblast je poměrně bohatá na hmotné kulturní památky, avšak značné množství je situováno v Novém Jičíně. Velkou část uznaných hmotných kulturních památek tvoří městská architektura, jelikož do ní spadají i měšťanské domy, kterých je jenom v Novém Jičíně 60, v Libhošti poté pouze jeden. Dále to jsou např. sakrální stavby, tvořené mj. sedmnácti kostely uznanými kulturní památkou. Do skupiny ostatních hmotných prvků jsme zařadili např. budovy železničních stanic v Hladkých Životicích a v Suchdole nad Odrou nebo venkovské domy a usedlosti v Hladkých Životicích, Hodslavicích a v Novém Jičíně. Dále bylo k této kategorii přiřazeno i šest Novojičínských vil, panský dům a pivovar nebo např. také opevnění s farskou baštou v Novém Jičíně.

6.1.2 Nehmotné prvky

Převažující způsob života a náboženský život patří do kategorie nehmotných prvků lokální kultury, nicméně z vlastních zkušeností se domníváme, že v současné době a v tomto regionu nemají značný význam pro oblast kultury a její rozvoj. Toto tvrzení by však bylo zapotřebí doložit podrobnějším výzkumem. Důležitý faktor v území však představují spolková činnost a tradiční zvyky a oslavy, proto se kapitola věnuje zejména těmto prvkům.

Spolková činnost

Dle Patočky a Heřmanové (2008) hlavními představiteli spolkového života jsou jak oficiální zájmová uskupení jako hasiči, myslivci, chovatelé, zahrádkáři, ochotníci, místní tělovýchovná jednota či sokol, tak i různá neformální seskupení.

Obr. 4 Údaje o počtu spolků v obcích SO ORP Nový Jičín
Zdroj: webové stránky obcí, vlastní zpracování v programu ArcMap

V několika obcích správního obvodu jsou vytvořeny tyto spolky a pochopitelně nejvíce spolků působí v Novém Jičíně (17), nejméně pak v Životicích u Nového Jičína, kde se jedná pouze o tělovýchovnou jednotu. Minimálně v polovině obcí správního obvodu je sdružení myslivců a skoro ve všech obcích tělovýchovná jednotka nebo sokol. Zahrádkáři působí v pěti obcích, spolek chovatelů ve dvou obcích (Hodslavice a v Nový Jičín) a český svaz ochránců přírody seskupily rovněž dvě obce (Bartošovice a Jeseník nad Odrou).

Téměř každá obec má rovněž sbor dobrovolných hasičů (SDH) ať už v ženské, mužské, či dětské kategorii. Ačkoliv jde spíše o sportovní sdružení, považujeme tyto spolky za poměrně významné aktéry lokální kultury, neboť pořádají nejen hasičské závody, ale také plesy, na které dojíždí obyvatelé sousedních obcí a nejbližšího okolí. Pouze obce Kunín a Šenov nemají jednotku SDH a jsou smluvně vázány s Novým Jičínem pro tzv. sdruženou jednotku SDH. To samé platí pro Životice u Nového Jičína, které jsou sdruženy s SDH Hodslavice.

Divadelních spolků se v území vyskytuje celkem šest, z toho dva v Novém Jičíně. Jedním z nich je ochotnické divadlo s názvem *Divadlo bez portfeje* a svou činnost započalo roku 2007. Druhým je amatérské divadlo s názvem *ToDivadlo*, jehož činnost dnes bohužel ustupuje. Ochotnické *divadlo Bodlák* působí také v Bernarticích nad Odrou se zázemím v tamním kulturním domě. V Libhošti se seskupil ochotnický soubor „*Z kopce do kopce*“, jehož počátky spadají až do roku 1998. Jeseník nad Odrou zastupuje divadelní spolek *Pasáž*, který tvoří mladí dobrovolníci a zaměřují svou hru na dílo Jára Cimrmana. Občasné divadelní představení pořádá i soubor *Starojičan* ze Starého Jičína.

Seniorské kluby neboli kluby důchodců, mezi něž jsme zařadili také Klub rodáků a přátel v Novém Jičíně, jsou poměrně důležitým aktérem pro oblast kultury, neboť se podílí na řadě veřejných akcí, výstav a přednášek. V Novém Jičíně tento klub působí od roku 1994 a organizuje různé přednášky, besedy, vernisáže, poznávací zájezdy atp. Spolupracuje s Muzeem Nového Jičína nebo např. se SVČ Fokus. Činnost tohoto klubu je částečně podporována z grantu města Nový Jičín.

Z kategorie ostatních spolků můžeme jmenovat např. spolek, který vznikl v Sedlnicích za účelem rozvoje kultury a sportu. Ten se nazývá Sdružení za rozvoj kultury a sportu obce Sedlnice a také si vzal za cíl postupovat v odhalování zbytků domečku Josepha von Eichendorffa.

O kulturní, ale svým způsobem i sportovní zábavu se stará velice významný spolek na podporu westernu, který byl založen v Suchdole nad Odrou v roce 2009 s názvem Western klub. Spolek vznikl za účelem rozvoje westernových aktivit, jelikož městyjs je kolébkou Pony Expressu. Pořádá tak besedy a výstavy s westernovou tematikou (Western klub [online], 2010).

Spolek Starojická historická společnost vznikl v roce 1996 za účelem propagace historie hradu Starý Jičín. Toto občanské sdružení pořádá přednášky o historii území a hradu. Na kulturních akcích přibližuje veřejnosti obyčejy a zvyky dané doby. Konkrétně jde o exhibice dobových kostýmů, vystoupení šermu a střelby z kuší. Pro tyto účely vzniklo malé Vesnické muzeum „U Polzerů“ na Starém Jičíně (Horní Bečva [online], 2016).

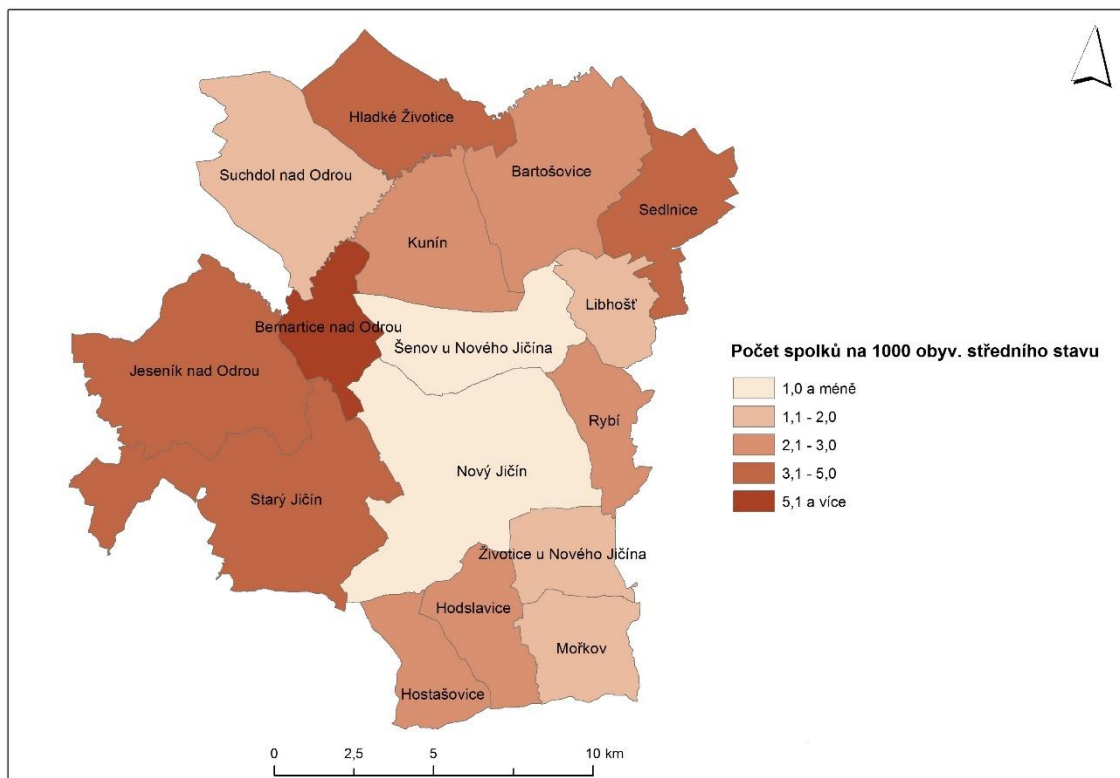
Tab. 3 Druhy spolkové činnosti a jejich celkový počet⁵ v SO ORP Nový Jičín

Druh spolkové činnosti	Počet spolků
SDH	13
myslivci	10
zahrádkáři	5
chovatelé	2
svaz ochránců přírody	2
divadelní spolek	6
skautský oddíl	4
klub důchodců/rodáků	7
TJ, Sokol	15
ostatní spolky	14
celkem	78

Zdroj: webové stránky obcí, vlastní zpracování

Spolková činnost je v regionu hojně rozšířená, především pak v Novém Jičíně. Pro území je velmi důležitá, neboť také vyjadřuje zájem občanů rozvíjet kulturu prostřednictvím přednášek, výstav, představení a různých společenských akcí. Zájem spočívá jak v utvoření spolků a zapojení se do jejich činnosti, tak v účasti na jejich akcích.

⁵ Do přehledu o počtu spolků uvádíme spolky do úrovně obcí, nikoli pro jejich místní části.

Obr. 5 Počet spolků na 1000 obyvatel středního stavu⁶ v obcích SO ORP Nový Jičín
Zdroj: ČSÚ 2016, webové stránky obcí, vlastní zpracování v programu ArcMap

Obrázek 5 znázorňuje počet spolků na 1000 obyvatel středního stavu. Je patrné, že vyšších hodnot dosahují obce s nižší populační velikostí. Tento fakt prokazuje tvrzení, že spolková aktivita v populačně menších obcích je významným a mnohdy jediným kulturním aktérem. Naopak obce s vysokou populační velikostí patří mezi spolkově méně aktivní, resp. aktivních spolků je dost, ale v porovnání s počtem obyvatel to nepředstavuje tak významnou hodnotu.

⁶ Střední stav obyvatelstva k roku 2014

Tradiční zvyky a oslavy

Mezi tradiční obyčeje se v České republice řadí velikonoční koleda, pálení čarodějnic, stavění májky, poutě, Mikulášská nadílka, vánoční tradiční zvyky atd. (Patočka, Heřmanová, 2008).

Dle Patočky a Heřmanové (2008) jedním ze zvyků je stavění máje, jenž je rozšířen zejména ve venkovštějších oblastech a menších obcích. Faktem je, že stavění a následné kácení máje se zde pořádá ve všech obcích správního obvodu mimo obce Nový Jičín.

Dalším zvykem je pálení čarodějnic, což je naopak velkolepou akcí zejména v Novém Jičíně, konající se každý rok 30. dubna nedaleko náměstí. Pálení ohňů neboli čarodějnic je známo také na hradě Starý Jičín, které se koná stejného dne. Nicméně tuto tradici si dopřávají i všechny ostatní obce, avšak v menším stylu.

Poutě regionálního charakteru se konají ve třech obcích v regionu: Mořkov, Kunín a Jeseník nad Odrou. Nejvýznamnější je pouť v Mořkově, jejímž pořadatelem je samotná obec a koná se v rámci hodů obce neboli místních oslav. Mořkovská pouť trvá celý víkend a je doprovázena bohatým programem, který vyplňují zábavné show a atrakce. Velice známá v Mořkově je i kulturní akce „Humoriáda o Mořkovský Koláč“.

Za tradici se již zcela jistě dá považovat slavnost města Nový Jičín, kterou rozebereme v následující kapitole v souvislosti s organizacemi a největší akcí v regionu, Novojičínským létem. Můžeme konstatovat, že všechny slavnosti obcí jsou tradicí, jde o místní zvyk, zvaný hody obce nebo den obce. Příkladem jsou oslavy na počest Svatého Václava, které se pořádají každý rok na Starém Jičíně. V rámci těchto oslav se koná nejen Svatováclavský běh, ale celý víkend doprovází i jarmark, kde se ukazuje lidovost tradičních řemesel jako je kovářství či tesařství a tesání do dřeva.

Každým rokem v květnu na zámku v Bartošovicích a v areálu zámeckého parku je pořádáno tzv. „Otevírání Poodří a pooderské koštování“. Při této významné příležitosti jsou veřejnosti zpřístupněny zámecké prostory a pro návštěvníky je připraven bohatý program s možností ochutnávky pálenky. Tato akce, která svou tradici započala v roce 2001, je zcela jistě jednou z nejvýznamnějších akcí svazku Regionu Poodří. (Region Poodří [online], 2015).

Ostatní nemateriální složky

Osobnosti

Mezi nejvýznamnější rodáky patří zcela jistě známý historik, politik, spisovatel, vůdčí osobnost národního obrození, organizátor veřejného kulturního a vědeckého života František Palacký. Palacký se narodil do protestantské rodiny v Hodslavicích v roce 1798. Jeho hlavním literárním dílem je kniha *Dějiny národa českého v Čechách a v Moravě*.

V Novém Jičíně se narodila básnířka, spisovatelka románů, novel a povídek Božena Benešová v roce 1873. Dalším významným rodákem Nového Jičína je profesor Václav Ptáček (1930–2011), skladatel, pedagog a hlavně zakladatel pěveckého sboru Ondrášek, který se zrodil v roce 1966. Pro celý region byla významná podnikatelská rodina Hückelů, která rozvíjela kloboučnickou výrobu v Novém Jičíně a nabízela tak pracovní místa značnému množství lidí (Chobot a kol., 2010).

Osobnostmi části regionu se nyní zabývá projekt *Galerie osobností města Nového Jičína* (viz následující kapitola), na jehož webových stránkách najdeme seznam významných osob se základními informacemi.

Nářečí

Dle Heřmanové, Chromého a kol., (2009) za jeden ze znaků kulturněgeografické diferenciacce lze považovat jazyk, resp. dialekt (nářečí).

Protože se region nevyznačuje žádným specifickým nářečím, bylo by potřeba tuto problematiku řešit rovněž podrobnějším výzkumem. Část regionu zjevně patří do kategorie východomoravského nářečí a část zřejmě do kategorie nářečně různorodé (Patočka, Heřmanová (2008). Jedná se patrně o specifickou kategorii, která by mohla být případně řešena v diplomové práci.

6.2 Významné instituce a organizace kultury

Pojem kulturní instituce se používá jako označení pro konkrétní organizace, kterými jsou knihovny, muzea, galerie, divadla, výzkumná vědecká zařízení a např. i festivaly. Instituce představují také příspěvkové organizace nebo nějaká střediska (Patočka, Heřmanová, 2008). Avšak každá instituce není příspěvkovou organizací. V této části tak budou jmenovány nejvýznamnější instituce či organizace podílející se na rozvoji kultury, jenž zároveň představují důležitou složku finanční podpory, jak menších projektů, tak největších kulturních akcí. Všechny následující instituce sídlí v Novém Jičíně, proto zde není nutné kartografické vyjádření.

Pro celou oblast, zejména pak pro Nový Jičín, jsou stěžejní 3 příspěvkové organizace, které město zřídilo za účelem uspokojení občanů minimálně v oblasti kultury (Strategický plán rozvoje města Nový Jičín pro období 2014–2020 [online], 2013).

Jedním z kulturních zařízení a zároveň příspěvkovou organizací v Novém Jičíně je Beskydské divadlo, které nabízí široké spektrum kulturních aktivit od divadelních představení, přes koncerty vážné i populární hudby až po představení předních divadel. Budova Beskydského divadla se nachází v blízkosti Masarykova náměstí. Jedná se o jedinou oficiální budovu divadla ve správním obvodu. V roce 2014 divadlo navštívilo 25 673 diváků (NIPOS, 2014).

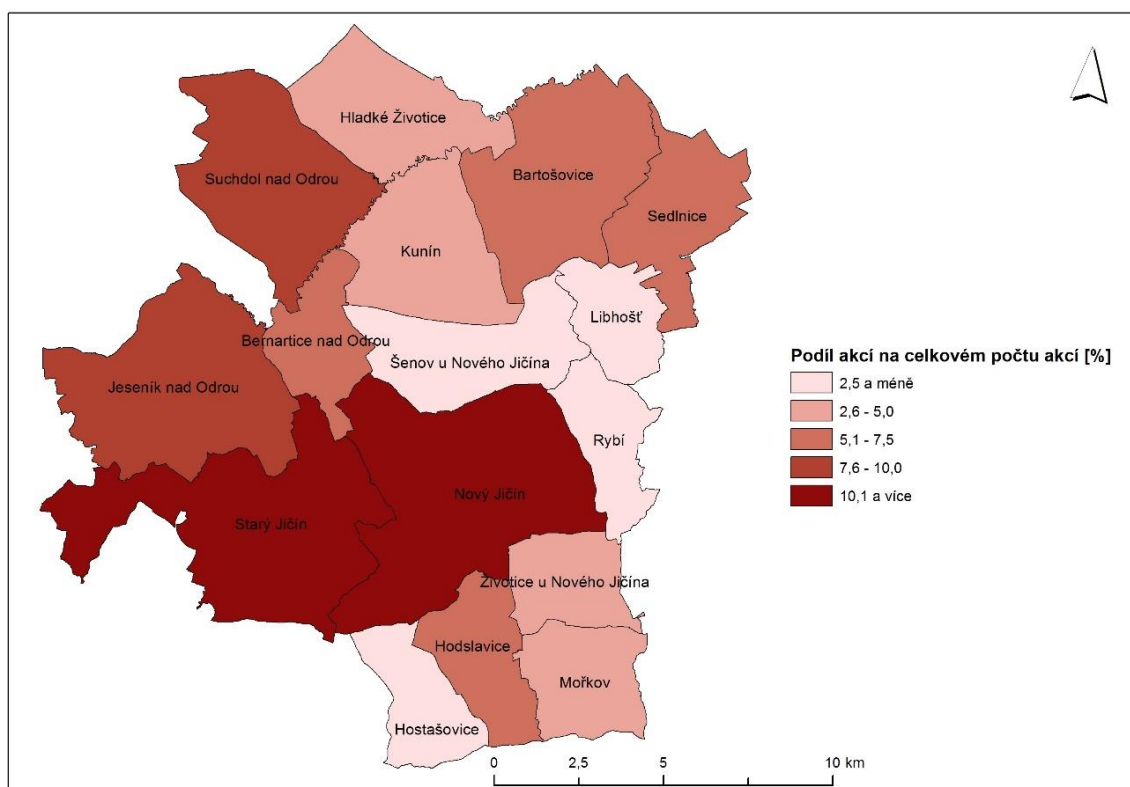
Městské kulturní středisko v Novém Jičíně (dále jen MKSNJ) je příspěvková organizace, která představuje největší a nejvýznamnější instituci v oblasti kultury ve městě Nový Jičín a s největší pravděpodobností i v celé zkoumané oblasti.

Třetí organizací, která vznikla za účelem rozvoje kultury, je Novojičínské muzeum, které sídlí v Žerotínském zámku. Prohlídka muzea se dělí na několik období. Úvodní část prohlídky se věnuje prezentaci období od prvopočátků do konce 18. století na Novojičínsku. Druhá část se věnuje expozici, *Nechte na hlavě*, v jejímž rámci lze zhlédnout výstavu klobouků a pokrývek hlavy a také nás seznamuje s historií města v 19. a 20. století. Tyto části prohlídky jsou neměnné, tedy stálé, další část prohlídky se však obměňuje v různých časových intervalech a zastupují ji nejrůznější expozice. O návštěvnosti objektu jsme se zmiňovali již v souvislosti s panskými sídly (Muzeum Novojičínska [online], 2016).

Základní umělecká škola (ZUŠ) v Novém Jičíně vyučuje žáky v hudebním, tanečním a výtvarném oboru. Své talenty žáci předvádí na různých vystoupeních a reprezentují tak ZUŠ na regionálních, popř. republikových soutěžích. V hudební sféře je však známější, dokonce světově známý, pěvecký sbor Ondrášek (Chobot a kol., 2010).

O volnočasové aktivity se stará také Středisko volného času Fokus v Novém Jičíně. Tato organizace pro děti a mládež nabízí široké spektrum kroužků, výtvarných, tanečních, sportovních, technických, bojových umění a samozřejmě pořádá různé výstavy, např. výtvarných výrobků. Jedná se o významného aktéra podílejícího se na rozvoji kultury, který spolupracuje s dalšími organizacemi a samotným městem, což dokládá ředitel této organizace.

6.3 Kulturní akce v regionu

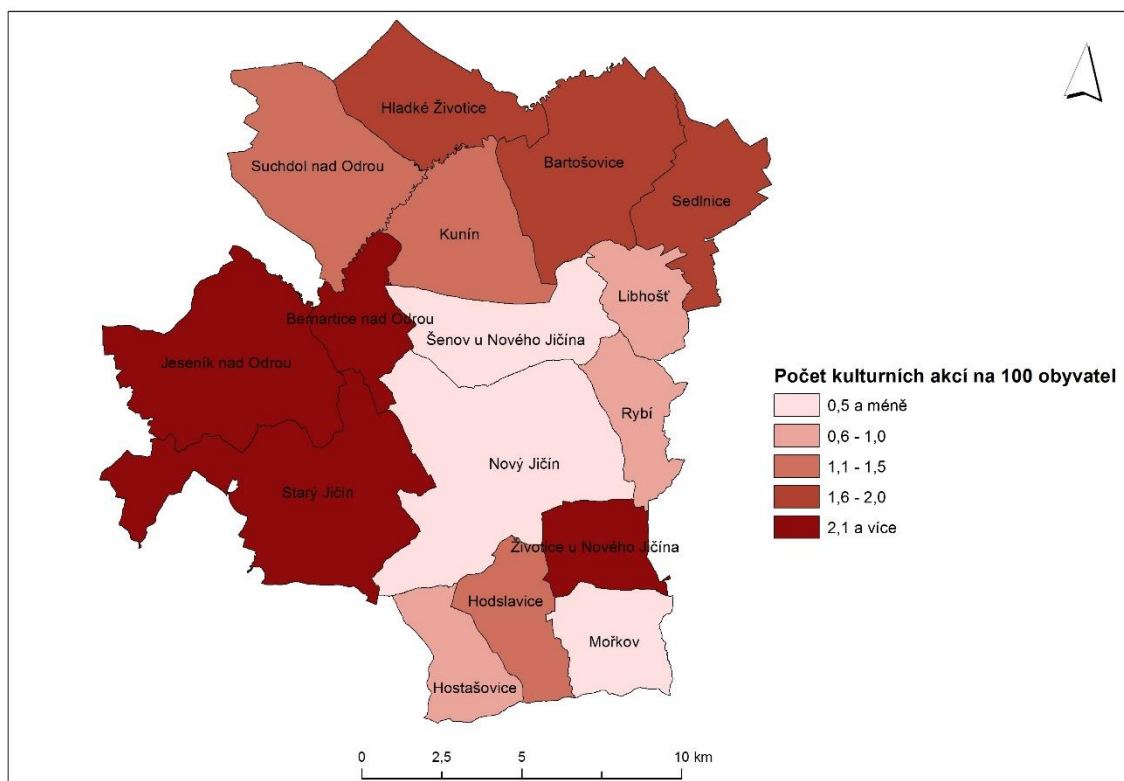
Obr. 6 Podíl akcí na celkovém počtu akcí⁷ v obcích SO ORP Nový Jičín

Zdroj: webové stránky obcí, vlastní zpracování v programu ArcMap

Bylo zjištěno, že ve správním obvodě se koná ročně průměrně 450 různých kulturních akcí. Nejvyšším počtem se pyšní opět Nový Jičín s přibližně 80 kulturními akcemi za rok, což představuje skoro 18% podíl na celkovém počtu akcí v regionu. Následuje obec Starý Jičín (včetně devíti místních částí) společně s hradní zříceninou, kde se v průměru jedná o celkem 75 akcí za rok. Naopak nejméně kulturních a společenských událostí je pořádáno v Hostašovicích, a to pouze kolem osmi akcí ročně. Průměrný počet akcí ročně na obec je 28, z toho 5 obcí má nadprůměrnou hodnotu (Nový Jičín, Starý Jičín, Jeseník nad Odrou, Bartošovice a Suchdol nad Odrou).

Za kulturní akci se považují například přednášky, výstavy, koncerty, divadelní představení aj. Řadíme k nim ale i společenské plesy nebo také tradiční zvyky a oslavy, jako je právě stavění a kácení máje, pálení čarodějnic, dny obcí nebo hodové oslavy, které byly popsány v rámci nehmotných prvků. Následuje tudíž zmínka o jiných, avšak „nej“ událostech v regionu z hlediska návštěvnosti a úspěšnosti.

⁷ Uvažujeme průměrný počet akcí ročně

Obr. 7 Počet kulturních akcí na 100 obyvatel v obcích SO ORP Nový Jičín
Zdroj: webové stránky obcí, vlastní zpracování v programu ArcMap

Avšak v přepočtu na 100 obyvatel zjišťujeme, že nejméně akcí v tomto směru připadá na Nový Jičín (0,3), poté na sousední obec Šenov u Nového Jičína a na Mořkov s hodnotami 0,5. Nejvyšší hodnotou je pak 3,3 akcí na 100 obyvatel, a sice v Žitovicích u Nového Jičína.

Prostřednictvím MKSNJ jsou realizovány nejrůznější kulturní akce, které jsou nejčastěji organizovány v Městské knihovně a čajovně Archa, v klubu Galerka, dále v amfiteátru Skalky a na Masarykově náměstí. Mezi tyto události řadíme výstavy, koncerty a poslechové akce, přehlídky a festivaly, filmové a literární večery, přednášky a besedy, knihovnické lekce a exkurze a v neposlední řadě jazykové kurzy.

Největší akcí, kterou MKSNJ společně se SVČ Fokus připravuje každý rok, je tzv. kulturní léto, též Novojičínské léto, v rámci kterého se uskutečňují koncerty a výstavy od června do září. Novojičínské léto bývá završeno městskými slavnostmi, které se konají obvykle první víkend v září. Tyto městské slavnosti se stylizují do podoby lidovosti, přičemž představeny jsou významné události a osobnosti z historie města jako je např. generál Laudon. Hlavní část oslav probíhá v okolí Masarykova náměstí, kde probíhá jarmark řemeslných a uměleckých sortimentů, výstavy těchto výrobků a především slavnostní průvod, který se pro své úspěchy koná v ranních i odpoledních hodinách. Program bývá zpravidla ukončen koncertem slavné osobnosti nebo skupiny a velkolepým ohňostrojem. Tato událost, jakožto největší společenská událost regionu, má v celé republice velké úspěchy a láká tak tisíce návštěvníků, a to nejen domácích (MKSNJ [online], 2013).

Festivaly v regionu nejsou příliš rozšířené, nicméně za zmínku stojí festival Čajovnická zahrada, který každoročně pořádá čajovna Archa v Novém Jičíně. Jedná se o hudební čajový festival, jehož program vyplňují hudební a taneční skupiny. Uskutečňuje se od roku 2004 v areálu samotné čajovny, tedy v těsné blízkosti městské knihovny (MKSNJ [online], 2013).

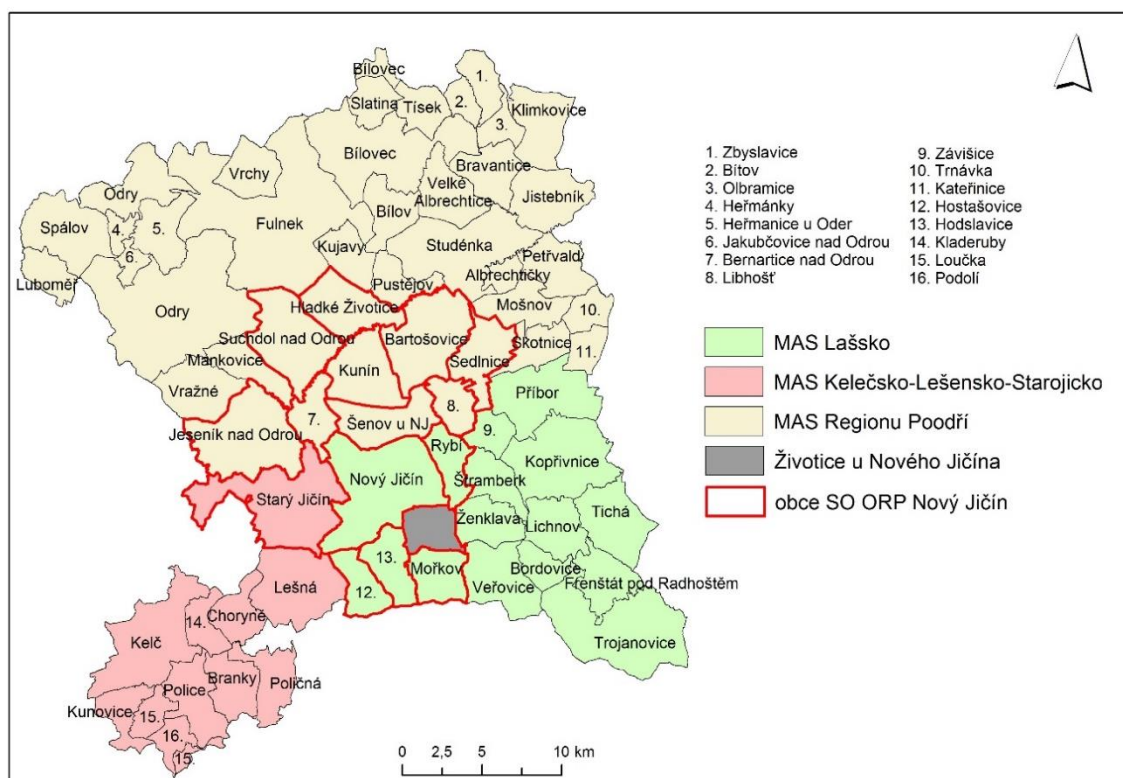
V Šenově u Nového Jičína se každé léto pořádá Šenovský škrpál. Tato kulturní akce probíhá celý víkend a nejen ve svém okolí je velice populární. Pro svou popularitu se škrpál stal vlastně každoroční tradicí. Jedná se o soubor vystoupení, koncertů a zábavných show uskutečňujících se v areálu hřiště této obce.

Značný podíl na počtu kulturních akcí má prostor hradu Starý Jičín, kde se koná průměrně 30 kulturních a společenských akcí za sezónu. Příkladem takových akcí může být Strašidelný hrad, šermířská vystoupení nebo Sokolníci na hradě. Průměrný odhad návštěvnosti hradu Starý Jičín je zřejmě 4x větší než návštěvnost hradní věže, kterou sezónně navštíví kolem 4 000 lidí, což potvrzuje kastelán hradu.

Mnoho takových akcí se mimo jmenované (viz tradiční zvyky a oslavy) organizuje rovněž v areálu Kunínského a Bartošovického zámku, které jsou známé spíše v zájmovém regionu a nepatří tak mezi nejnavštěvovanější.

7 PROJEKTY ZAMĚŘENÉ NA REGIONÁLNÍ A LOKÁLNÍ KULTURU A JEJICH FINANCOVÁNÍ

Pro rozvoj obcí, měst a regionů, a to nejen v oblasti kultury, jsou často stěžejní dobrovolné svazky a seskupení obcí. V našem případě se jedná o místní akční skupiny (MAS). Ty v rámci určitých programů realizují řadu projektů. Jelikož na území SO ORP Nový Jičín zasahují tři místní akční skupiny (obr. 8), hodně projektů ve sledovaném území se uskutečňuje právě jejich zásluhou. Do MAS Laško spadá ze zájmové oblasti 5 obcí (Hodslavice, Hostašovice, Nový Jičín, Mořkov, Rybí), k MAS Kelečsko-Lešensko-Starojicko (dále jen MAS KLS) patří pouze Starý Jičín a největší část území je členem MAS Regionu Poodří (celkem 9 obcí). Pouze Životice u Nového Jičína nejsou členem žádné MAS, což potvrzuje starosta obce Pavel Hasalík.

Obr. 8 Vymezení obcí místních akčních skupin a SO ORP Nový Jičín
Zdroj: webové stránky místních akčních skupin, vlastní zpracování v programu ArcMap

Místní akční skupiny představují důležité rozvojové svazky neboli uskupení, která vznikají často právě za účelem rozvoje a podpory venkovského regionu. Bývají tak podporovány strukturálními fondy, konkrétně např. Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova.

MAS ve své činnosti uplatňují metody Leader, pomocí níž získávají a přerozdělují finanční prostředky z EU, což se týká také MAS Regionu Poodří, MAS Laško a MAS KLS.

7.1 Přehled projektů realizovaných místními akčními skupinami v programovém období 2007–2013

Na poli kultury je neaktivnější MAS Regionu Poodří, z jejíž strany jsou podporovány jak hmotné prvky, tak nehmotné prvky kultury. U hmotných prvků se často jedná o projekty typu rekonstrukcí či revitalizací objektů a u nehmotných prvků jde zejména o podporu spolkové činnosti a podporu na kulturních akcích.

Důležitá pro tuto MAS je propagace regionu, v níž se prezentují i přírodní a kulturní památky. O tu se zasloužil např. návrh „Vítejte v Poodří“, který byl projektován v programovém období 2004–2006. Jak už z názvu projektu vyplývá, zaměřuje se na oblast Poodří a měl dopad na všech 9 obcích spadajících do MAS Regionu Poodří.

U MAS Regionu Poodří bylo v programovém období 2007–2013 z dostupných dat Národní sítě Místních akčních skupiny České republiky (dále jen NS MAS ČR) zjištěno celkem 57 projektů⁸. Pro oblast kultury se z tohoto celkového počtu uskutečnilo přibližně 20 projektů s tím, že zhruba polovina se týká hmotných prvků (např. rekonstrukce, revitalizace, nové vybavení objektů) a polovina kulturních akcí. Ve stejném programovém období pak také MAS Regionu Poodří realizovala projekty *Spolupráce v partnerství „MBE - Moravská brána do Evropy“* společně s partnery MAS Moravská cesta a MAS Moravský kras. Celkem bylo vytvořeno 8 projektů, přičemž z oblasti kultury byly podpořeny 3 projekty, které jsou uvedeny v tab. 4 (NS MAS ČR [online], 2014).

Tab. 4 Příklady projektů MAS Regionu Poodří v letech 2007–2013

Název projektu	Celkové náklady	Dotace EU
„MBE – nové venkovské expozice a muzea“	1 582 474,-	1 385 503,-
„MBE – mapování a studie technicko-historických památek na venkově“	1 176 957,-	1 084 392,-
„MBE – nové zázemí pro činnost spolků a propagaci MAS na venkově“	621 115,-	566 653,-

Zdroj: Integrovaná strategie rozvoje území MAS Regionu Poodří v letech 2014–2020 [online], 2014

⁸ Celkový počet projektů pro všechny členy a členské obce dané MAS

U MAS KLS mluvíme o celkem 47 zhotovených projektech v období 2007–2013. Ze sedmačtyřiceti projektů MAS KLS se pouze 6 týkalo kulturních prvků, a to hmotných, kdy se jednalo o rekonstrukce kulturních domů nebo nějakých objektů kultury. Tyto projekty byly z velké části financovány dotacemi EU (NS MAS ČR [online], 2014).

Z NS MAS ČR pro MAS Lašsko nebyly zjištěny žádné projekty, proto následuje zmínka o současných nejvýznamnějších projektech v rámci kultury (zjištěných z jiných zdrojů), které do této MAS zasahují, konkrétně do Nového Jičína, ačkoli samotné seskupení MAS není s projekty propojeno.

7.2 Současné významné projekty

Stěžejní a velice přínosný projekt pro veřejnost je projekt *Okolonas.eu*. Jedná se o informační systém, který slouží jako nástroj pro přehlednější přístup k památkám v Novém Jičíně. Ve své podstatě jde o online aplikaci, která poskytuje informace o objektech na území města. Návštěvníci tak mají možnost získat nejen textové informace, ale v případě, že je objekt uzavřen, se mohou díky fotografiím a videím podívat, jak to uvnitř vypadá a poslechnout si audio nahrávku, která je zde i v textové podobě. V plánu projektu je jeho rozšíření o památky nejbližšího okolí, do budoucna pak možná celého okresu. Finance zajišťují především dotace Evropské unie (Město Nový Jičín [online], 2015).

Mezi největší dotační projekty patří *Nový Jičín - město klobouků*, který je realizován prostřednictvím Návštěvnického centra na Masarykově náměstí v Novém Jičíně. Byl vytvořen se záměrem zvýšení turistického ruchu. Na jeho financování se z větší části podílely dotace EU a část byla poskytnuta z národních veřejných prostředků (RIS [online], 2012).

Ze zrealizovaných projektů, ale stále probíhajících, na nichž se také značně podílí EU dotacemi, můžeme jmenovat projekt *Expozice Generál Laudon*, který byl zhotoven v rámci Regionálního operačního programu Moravskoslezsko na konci roku 2014. Projekt vznikl za účelem zvýšení návštěvnosti a rozšíření cestovního ruchu. Dnes se výstava uskutečňuje v Návštěvnickém centru Nového Jičína (RIS [online], 2012).

V současné době se organizace a spolky Nového Jičína věnují dnes již nežijícím osobám, které zasáhly do dějin tohoto srdce regionu Kravařska, nebo s ním měli cokoli společného. Tento projekt s názvem *Galerie osobností města Nového Jičína* je realizován za finanční podpory města Nového Jičína (Galerie osobností [online], 2016).

Prostřednictvím obcí s rozšířenou působností poskytuje Ministerstvo kultury (dále jen MK) podporu formou finančních prostředků na obnovu kulturních památek. Program regenerace městských památkových rezervací (MPR) a městských památkových zón je nástroj, který poskytuje dotaci pro obnovu kulturních památek, které se nachází právě v památkové rezervaci nebo zóně. V rámci tohoto programu a finanční podpory MK byla provedena částečná obnova MPR (Město Nový Jičín [online], 2015).

Závěrem můžeme říct, že projekty v regionu jsou podporovány dotacemi EU, finančními příspěvky MK, Moravskoslezským nebo Zlínským⁹ krajem nebo Národními veřejnými prostředky, konkrétně finančními prostředky z rozpočtů obcí. Jedná-li se o nějakou kulturní událost, finančně se na ní podílí také často samotná obec, ve které se akce koná, ve spolupráci s nějakou příspěvkovou organizací nebo institucí, popř. zájmovým uskupením.

⁹ Do Zlínského kraje spadají některé obce z MAS KLS

8 DISKUZE ZJIŠTĚNÝCH POZNATKŮ

Kapitola obsahuje jakési shrnutí výsledků části práce s využitím článku Rudové, kde se zabývá kulturněhistorickým potenciálem a hodnotí ho dle vlastní metody.

Rudová ve svém článku (2011) sleduje kulturněhistorický potenciál ve třech odlišných územích (jeden pohraniční region a dva vnitrozemské regiony) za pomoci vlastní metody. Uvádí to jako jednu z možností jak přistoupit k výzkumu „měkkého“ faktoru rozvoje regionu. Metoda spočívá ve vymezení kategorie objektů a prvků kulturněhistorického potenciálu, do níž zařadila: krajinu, místa, památky, lidi, aktivity a kulturní infrastrukturu. Těmto složkám, které obsahují určité prvky (tab. 5), přiřadila určitý počet bodů (1–5) pro každý prvek z hlediska významu pro daný region (lokalita, Region, stát, Evropa, svět).

Tab. 5 Prvky zařazené do jednotlivých kategorií kulturněhistorického potenciálu

Kategorie	Prvky
Krajina	CHKO, NP, maloplošná chráněná území, lesoparky, parky, zahrady, aleje, některé antropogenní geomorfologické tvary v krajině
Místa	Památníky, významná místa bez památníku, hřbitovy, Zaniklá sídla a objekty
Památky	Oficiální kulturní památky a památkově chráněná území, památné stromy, technické památky, sakrální objekty
Lidé	Pamětní desky, pomníky, umělecká díla
Aktivity	Spolky a další sdružení, kulturní akce, řemeslné a výtvarné dílny, originální produkty
Kulturní infrastruktura	Muzea, galerie, divadla, kina, kulturní domy a podobná zařízení, knihovny, naučné stezky

Zdroj: Rudová, 2011

Rudová uvádí, že některé kulturněhistorické prvky mají pro rozvoj regionů větší potenciál než prvky jiné. Konkrétně přítomnost nemovité kulturní památky jako např. zámku nebo hradu skýtá rozhodně větší potenciál rozvoje než boží muka u polní cesty. Záruku minimálního kulturněhistorického potenciálu představuje alespoň jedna významná hmotná kulturní památka ve sledovaném území.

Výsledkem po provedení zmíněné metody byly absolutní hodnoty kulturněhistorického potenciálu, které představovaly skutečně velké rozdíly mezi regiony, proto byly tyto hodnoty relativizovány a vztahovaly se např. k rozloze daných obcí nebo k přepočtu na 100 obyvatel.

V případě vztažení k rozloze dosahovaly nejvyšších hodnot střediska regionů (v našem případě Nový Jičín), což vysvětluje koncentrace zařízení kulturní infrastruktury v centrech, kde se nachází i více památek a také nemotných prvků jako spolků či sdružení.

V druhém případě, tedy k přepočtu na 100 obyvatel dané obce, jsou hodnoty opačné. Tedy centra mají jedny z nejnižších hodnot v rámci svého regionu. To znamená, že absolutní počet prvků kulturněhistorického potenciálu v centrech je tedy relativně velký, avšak k populační velikosti center jsou hodnoty v přepočtu na 100 obyvatel poměrně nízké.

Na základě článku a použití zmíněné metody by tedy pro náš region bylo zjištěno, že vykazuje zjevný výskyt kulturněhistorického potenciálu, a to již minimálně z důvodu výskytu čtyř zámků a jednoho hradu, resp. jeho zříceniny. V absolutních hodnotách počtu hmotných i nemotných prvků by nejvyšších hodnot dosahovalo samotné centrum oblasti, Nový Jičín, ale naopak v relativních hodnotách, např. v přepočtu na 100 obyvatel, by zaujímalo poslední místo. Tato tvrzení nám potvrzují obrázky v šesté kapitole. Pravděpodobně by výsledek také obsahoval informace o tom, že v některých obcích, patrně těch vzdálenějších od centra, by byl zjištěn potenciál, který ale není dostatečně využíván a jeho význam by byl spatřen možná pouze v oblasti cestovního ruchu.

9 ZÁVĚR

Úvodní část práce se věnuje základní geografické charakteristice území, na kterou navazuje začlenění regionu do venkovského prostoru a jeho definice. Část práce je věnována historii regionu, kde je nastíněn historický vývoj hlavních objektů kultury. Kulturněhistorický vývoj je poměrně důležitý pro pochopení následující kapitoly, která pojednává o regionální a lokální kultuře, kde byly vymezeny hmotné a nehmotné prvky kultury. Oddíl těchto prvků představuje stěžejní část práce, jelikož vykazuje informace o jejich výskytu, rozmístění a počtu. Kulturu zde zastupují jak hmotné prvky, tzn. stavební památky, tak nehmotné prvky, tj. ty „neviditelné“. Další část kapitoly se zabývá přehledem institucí a organizací, které pořádají kulturní a společenské akce a podílí se tak na rozvoji kultury. V této souvislosti byly následně popsány nejvýznamnější akce v regionu, které mají nadregionální úspěchy a návštěvnost. Dále byly stručně vystiženy projekty z oblasti kultury, jejichž tvůrcem jsou např. tři místní akční skupiny zasahující do oblasti, příspěvkové organizace, spolková sdružení nebo samotné obce.

To, že území bylo v minulosti součástí několika panství a ovládalo jej tak několik rodů má zcela jistě velký význam pro současný stav a počet kulturních památek v regionu. O největší rozvoj se zasloužili, zejména pak v oblasti výstavby dnešních kulturních památek, páni z Kravař a především pak rod Žerotínů.

Můžeme konstatovat, že oblast je poměrně bohatá na kulturní památky, především pak ty hmotné. Významné pro regionální kulturu jsou zde čtyři zámky a zřícenina hradu. Avšak velkou roli zde hrají i složky nehmotného charakteru, které zastupují např. různé spolky, starající se o kulturní dění a kulturní život v regionu. O pořádání největších kulturních akcí v regionu se zaslouhují zejména instituce v Novém Jičíně, které mezi sebou spolupracují.

Důležitými rozvojovými aktéry jsou místní akční skupiny, které jsou značně podporovány dotacemi a fondy z Evropské unie. Prostřednictvím těchto seskupení se tak v regionu realizuje několik projektů, přičemž v našem případě nejvýznamnějším rozvojovým aktérem kultury je MAS Regionu Poodří, pro kterou je velice důležitá podpora prosperity regionu. Své projekty zaměřuje jak na hmotné, tak nehmotné prvky lokální a regionální kultury. Projekty v regionu jsou však podporovány také dalšími finančními příspěvky, např. z rozpočtů obcí, tedy Národními veřejnými prostředky. Projekty mají velký význam pro cestovní ruch, s čímž je ale kultura právě úzce spjata. Pro rozvoj cestovního ruchu totiž dochází k rozvoji kultury, ať už v oblasti hmotných nebo nehmotných prvků kultury.

Cílem této práce bylo zjistit jaký má kultura potenciál a jak se podílí na rozvoji ve zkoumané oblasti. Bylo zjištěno, že téměř každá obec správního obvodu jeví známky kulturního života a taky má předpoklady k dalšímu rozvoji v oblasti kultury. Nicméně obyvatelé těchto obcí jsou značně odkázáni na město Nový Jičín, které je centrem kulturního života a veškerého dění. Pouze v Hostašovicích se nejeví téměř žádné známky kulturního dění ani potenciálního rozvoje v oblasti kultury. Důvodem je patrně velká odkázanost a závislost na okolních obcích a samotném městě Nový Jičín. Bylo by zřejmě zapotřebí projevit větší zájem a aktivitu ze strany občanů o kulturní dění ve své obci. V Životicích u Nového Jičína se jedná o podobnou situaci, ačkoli v přepočtu na počet obyvatel dosahuje vyšších hodnot, ale důvodem je právě nízká populační velikost. Naopak je zřejmé, že město Nový Jičín je kulturně velmi bohaté a právem je vyhlášeno městskou památkovou rezervací. Avšak kdybychom brali tento fakt v přepočtu na 1000 obyv. středního stavu nebo na 100 obyvatel, tvrzení by bylo taktéž zcela jiné.

Zkoumaný venkovský region má možnost dalšího rozvoje kultury, avšak vykazuje také nevyužívané nebo jen částečně využívané zdroje rozvoje kultury. Jedná se zejména o lidský potenciál, který je třeba lépe využít a projevit tak zájem občanů. Zájem o rozvoj kultury v regionu lze projevit nejen vytvářením různých spolků, ale i účastí na akcích jimi pořádanými.

Při tvorbě této práce jsme narazili na několik problémů, které by mohly být potenciálním tématem pro diplomovou práci. Příkladem by mohla být problematika kulturního dědictví nebo kulturního potenciálu rozvoje spjata s regionem Kravařska. Tématem, ke kterému by bylo zapotřebí podrobnějšího výzkumu, je problém nehmotných prvků lokální kultury, konkrétně nářečí, převažující způsob života a náboženský život v regionu.

10 SUMMARY

The aim of this work was to bring the issue of cultural potential and the issue of possibility to develop the culture. The work includes spatial analysis and description of cultural sights, which are significant elements of local and also regional culture. For instance, there are located four chateaux and one ruin of castle which presents eminent objects in the region. Part of the work is devoted to the cultural and also spatial analysis of associations which create local culture. It was found about eighty such associations which include for example firefighters, theatre companies, etc. They participate on some traditional celebrations such as making a maypole or burning witches. For the area are the most known three cultural institutions and organizations which offer a lot of possibilities from the field of culture. It means exhibitions, concerts, etc. For the development of the area are really important local action groups (LAGs). Many projects of culture are implemented actually by LAGs and these projects are funded especially by EU subsidies. Although it is a rural region, it has a fortune in culture and also possibility to another development.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Knižní zdroje:

Bartoš, J. a kol. (1995): Historický místopis Moravy a Slezska v letech 1848-1960: *Okresy Opava, Bílovec, Nový Jičín*. 14. sv. Olomouc. 225 s.

Binek, J. (2009): Synergie ve venkovském prostoru: *aktéři a nástroje rozvoje venkova*. Brno: GaREP. 96 s. ISBN 978-80-904308-0-8.

Gavendová, M. a kol. (1996): Kulturní památky okresu Nový Jičín: *seznam nemovitých kulturních památek*. Nový Jičín: Okresní úřad. 285 s. ISBN 80-85034-14-X.

Heřmanová, E., P. Chromý a kol. (2009): Kulturní regiony a geografie kultury: *kulturní realie a kultura v regionech Česka*. Praha: ASPI. 348 s. ISBN 978-80-7357-339-3.

Hruška, V. (2014): Proměny přístupů ke konceptualizaci venkovského prostoru v rurálních studiích. *Sociologický časopis*. Praha: Sociologický ústav AV ČR Roč. 50, č. 4 (2014), s. 581-601.

Chobot, K. a kol. (2010): Nový Jičín historický a současný. Příbor: Grafický ateliér Šamaj. 192 s. ISBN 978-80-254-7951-3.

Jurok, J. a kol. (1998): Okres Nový Jičín: *Místopis obcí*. 2. sv. Nový Jičín: Okresní úřad. 189 s.

Jurok, J. (2011): Nový Jičín. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny. 397 s. ISBN 978-80-7422-078-4.

Kramoliš, P. a kol. (1996): Okres Nový Jičín: *Místopis obcí*. 1. sv. Nový Jičín: Okresní úřad. 185 s.

Otto, K. a kol. (1963): Čtení o Novém Jičíně: *Soubor statí a vzpomínek k oslavám 650 let Nového Jičína*. Nový Jičín: Městský národní výbor. 168 s.

Patočka, J. a E. Heřmanová (2008): Lokální a regionální kultura v České republice: *kulturní prostor, kulturní politika a kulturní dědictví*. Praha: ASPI Wolters Kluwer. 199 s. ISBN 978-80-7357-347-8.

Perlín, R., S. Kučerová a Z. Kučera (2010): Typologie venkovského prostoru Česka. *Geografie*. 115, č. 2, s. 161–187.

Rudová P. (2011): Kulturněhistorický potenciál: možnosti jeho hodnocení na příkladu 3 periferních regionů. *Ekonomika a management*. Praha. roč. 4/2011

Turek, A. (2014): Hrad a panství Starý Jičín. 2. upr. vyd. Nový Jičín: Muzeum Novojičínska ve spolupráci se Zemským archivem v Opavě. 219 s. ISBN 978-80-87359-13-6.

Weissmannová, H. a kol. (2004): Chráněná území České republiky: *Ostravsko*. 10. sv. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. 456 s. ISBN 80-86064-67-0.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích

Internetové:

ČSÚ [online]. 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.czso.cz>

ČSÚ [online]. Střední stav obyvatel. 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/>

Cena Miroslava Moravce [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.cenammoravce.wbs.cz/>

Galerie osobností [online]. 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://galerieosobnosti.muzeumnj.cz/>

Horní Bečva [online]. 2016 cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.hornibecva.cz/encyklopedie/objekty1.phtml?id=98948&>

Integrovaná strategie rozvoje území MAS Regionu Poodří 2014 – 2020 [online]. 2014 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.mas.regionpoodri.cz/strategie/integrovana-strategie>

Město Nový Jičín [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.novy-jicin.cz/cz/mesto/kulturni-pamatky-a-mpr/projekt-okolonas-eu/>

Město Nový Jičín [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.novy-jicin.cz/>

Město Nový Jičín: *Dotační programy*. [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.novyjicin.cz/cz/mesto/kulturni-pamatky-a-mpr/dotacni-programy/>

Město Nový Jičín: *Projekt okolonas.eu*. [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.novy-jicin.cz/cz/mesto/kulturni-pamatky-a-mpr/projekt-okolonas-eu/>

Městys Suchdol nad Odrou [online] 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://suchdol-nad-odrou.cz/>

Městské kulturní středisko Nový Jičín: *Novojičínské léto*. [online] 2013 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.mksnj.cz/novojicinske-leto.html>

Městské kulturní středisko Nový Jičín: *Čajovnická zahrada*. [online] 2013 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.mksnj.cz/mks-cajova-zahrada.html>

Muzeum Novojičínska [online] 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.muzeumnj.cz/>

Národní informační a poradenské středisko pro kulturu [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.nipos-mk.cz/>

Národní památkový ústav [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://iispp.npu.cz/>

NS MAS ČR: MAS KLS [online]. 2014 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://databaze.nsmas.cz/Mas/52/Mistni-akcni-skupina-Kelecko-Lesensko-Starojicko-zs/projekty>

NS MAS ČR: MAS Regionu Poodří [online]. 2014 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://databaze.nsmascr.cz/Mas/70/MAS-Regionu-Poodri-zs/projekty>

Regionální informační servis [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: www.risy.cz

Region Poodří [online]. 2015 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.regionpoodri.cz/kalendar-akci/otevirani-poodri>

Strategický plán rozvoje města Nový Jičín pro období 2014 – 2020 [online]. 2013 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.novyjicin.cz/cz/rozvoj-mesta/rozvojove-programy-a-projekty/>

Úplná aktualizace územně analytických podkladů ORP Nový Jičín 2014 [online]. 2014 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.novy-jicin.cz/cz/urad/mestsky-urad/uzemni-plan/uzemne-analyticke-podklady-orp-novy-jicin/>

Perlín, R.: Venkov, typologie venkovského prostoru [online]. 2009 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: www.mvcr.cz/soubor/perlin-pdf.aspx

Western klub [online]. 2010 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://western-klubos.webnode.cz/>

Řízené rozhovory:

Pavel Wessely – předseda Klubu rodáků a přátel v Novém Jičíně, bývalý starosta města

Martin Jakůbek – ředitel SVČ Fokus Nový Jičín, moderátor kulturních akcí, člen grantového výboru města Nový Jičín, člen kulturní komise Rady města a dalších institucí

Arnošt Pokorný – kastelán hradu Starý Jičín

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Údaje o počtu kulturních hmotných památek v obcích SO ORP Nový Jičín

Příloha 2: Údaje o počtu spolků v obcích SO ORP Nový Jičín

Příloha 3: Počet spolků na 1000 obyvatel středního stavu v obcích SO ORP Nový Jičín

Příloha 4: Údaje o průměrném počtu akcí ročně v obcích SO ORP Nový Jičín

Příloha 5: Průměrný počet akcí na 100 obyvatel v obcích SO ORP Nový Jičín

Příloha 1

Obec	Počet hmotných kulturních památek	Podíl hmotných kulturních památek na celkovém počtu [%]
Bartošovice	7	4,6
Bernartice	3	2,0
Hladké Životice	3	2,0
Hodslavice	9	5,9
Hostašovice	0	0,0
Jeseník nad Odrou	5	3,3
Kunín	2	1,3
Libhošť	4	2,6
Mořkov	2	1,3
Nový Jičín	100	65,8
Rybí	1	0,7
Sedlnice	3	2,0
Starý Jičín	8	5,3
Suchdol nad Odrou	4	2,6
Šenov u Nového Jičína	1	0,7
Životice u Nového Jičína	0	0,0
SO ORP Nový Jičín	152	100,0

Tab. 6 Údaje o počtu kulturních hmotných památek v obcích SO ORP Nový Jičín

Zdroj: NPÚ 2015, vlastní zpracování

Příloha 2

Obec	Počet spolků	Podíl spolků na celkovém počtu spolků [%]
Bartošovice	5	6,4
Bernartice	6	7,7
Hladké Životice	4	5,1
Hodslavice	5	6,4
Hostašovice	2	2,6
Jeseník nad Odrou	7	9,0
Kunín	4	5,1
Libhošť	2	2,6
Mořkov	3	3,8
Nový Jičín	17	21,8
Rybí	3	3,8
Sedlnice	5	6,4
Starý Jičín	9	11,5
Suchdol nad Odrou	3	3,8
Šenov u Nového Jičína	2	2,6
Životice u Nového Jičína	1	1,3
SO ORP	78	100,0

Tab. 7 Údaje o počtu spolků v obcích SO ORP Nový Jičín

Zdroj: webové stránky obcí, vlastní zpracování

Příloha 3

Obec	Počet spolků	Střední stav obyvatel v roce 2014	Počet spolků na 1000 obyvatel středního stavu
Bartošovice	5	1 679	3,0
Bernartice	6	968	6,2
Hladké Životice	4	969	4,1
Hodslavice	5	1 713	2,9
Hostašovice	2	767	2,6
Jeseník nad Odrou	7	1 929	3,6
Kunín	4	1 873	2,1
Libhošť	2	1 623	1,2
Mořkov	3	2 521	1,2
Nový Jičín	17	23 679	0,7
Rybí	3	1 225	2,4
Sedlnice	5	1 459	3,4
Starý Jičín	9	2 784	3,2
Suchdol nad Odrou	3	2 605	1,2
Šenov u Nového Jičína	2	2 101	1,0
Životice u Nového Jičína	1	613	1,6
SO ORP	78	48 508	1,6

Tab. 8 Počet spolků na 1000 obyvatel středního stavu v obcích SO ORP Nový Jičín

Zdroj: webové stránky obcí, ČSÚ 2016, vlastní zpracování

Příloha 4

Obec	Průměrný počet akcí za rok	Podíl akcí na celkovém počtu akcí [%]
Bartošovice	33	7,3
Bernartice	24	5,3
Hladké Životice	17	3,8
Hodslavice	25	5,6
Hostašovice	8	1,8
Jeseník nad Odrou	40	8,9
Kunín	22	4,9
Libhošť	10	2,2
Mořkov	13	2,9
Nový Jičín	80	17,8
Rybí	11	2,4
Sedlnice	25	5,6
Starý Jičín	75	16,7
Suchdol nad Odrou	37	8,2
Šenov u Nového Jičína	10	2,2
Životice u Nového Jičína	20	4,4
SO ORP Nový Jičín	450	100,0

Tab. 9 Údaje o průměrném počtu akcí ročně v obcích SO ORP Nový Jičín

Zdroj: webové stránky obcí, vlastní zpracování

Příloha 5

Obec	Průměrný počet akcí za rok	Počet akcí na 100 obyvatel
Bartošovice	33	2,0
Bernartice nad Odrou	24	2,5
Hladké Životice	17	1,8
Hodslavice	25	1,5
Hostašovice	8	1,0
Jeseník nad Odrou	40	2,1
Kunín	22	1,2
Libhošť	10	0,6
Mořkov	13	0,5
Nový Jičín	80	0,3
Rybí	11	0,9
Sedlnice	25	1,7
Starý Jičín	75	2,7
Suchdol nad Odrou	37	1,4
Šenov u Nového Jičína	10	0,5
Životice u Nového Jičína	20	3,3
SO ORP	450	0,9

Tab. 10 Průměrný počet akcí na 100 obyvatel v obcích SO ORP Nový Jičín

Zdroj: webové stránky obcí, vlastní zpracování